

ПРАЗНИЦИТЕ НА ИЗРАЕЛ

Денис Боустик

Изглежда днес все повече служители учат събранието (Църквата), че някои аспекти от Закона все още не са изпълнени в Исус Помазания и в частност някои от Празниците на Израел (Левит 23). Те твърдят, че тези дни не са били само за Израел под старозаветния закон, но че те са дадени, за да се спазват дори от събранието (Църквата) в Новия завет. Но дали това учение е в синхрон с учението на благовестието на Помазания? Дали пратениците на Господаря вярваха в това и го поучаваха в събранието (Църквата)? Изучаването в дълбочина на новозаветните писания ни дава отговора - не. Когато открием (получим откровение за) това, което тези велики Божии мъже имаха относно дълбочината на изкуплението чрез жертвата на Помазания, ние също ще разберем защо те не са поучавали събранието (Църквата) в спазване на Празниците на Израел. Често се поучава в това служение (и правилно), че това, което вярваме в събранието (Църквата) трябва да бъде здраво вкоренено в Помазания и да бъде в синхрон с Благовестието. (Галатяни 1:6-19, 2:4, Колосяни 2:6-10). В крайна сметка не трябва ли да вярваме в самата Личност, която ние изповядваме, че следваме? Не трябва ли да приемем Неговото Божествено послание и заповеди, които Той е дал към Неговото събрание (Църквата)? Целта на това поучение е да докаже, чрез живота и жертвата на Помазания и новозаветните писания, как Господарят донесе изпълнение на ВСИЧКИ Празници на Израел и всъщност на ЦЕЛИЯ Закон и пророците на Стария завет. Ние също ще разгледаме на какво бяха сянка (преобраз) тези дни под Стария завет и реалността, която са станали сега за нас като вярващи под един подобър и нов завет. Също така ще разгледаме и значението на термина ИЗПЪЛНИ и какво всъщност значи той, както и причината, поради която Помазаният премахна Закона от пътя след Неговото възкресение и раждането на събранието (Църквата). В жертвеното изкупление на Помазания и ученията на Новия завет, ще проследим по какъв начин Господарят донесе изпълнението на тези дни при първото Му идване. А също и защо тези, които гледат към Закона и се придържат към него са заслепени за този факт, и как някои служители съзнателно злоупотребяват и изкривяват Писанието относно Празниците на Израел за парична печалба. За да започнем нашето търсене за разбиране на всичко това, обаче, първо трябва да се насочим в правилната посока. Трябва да търсим на правилното място или бих казал да погледнем към Правилния, за да разберем истината по този въпрос. Ние трябва да се обърнем към Този, който е Истината и който държи ключа към Божественото знание по откровение (откриване). **Ключът към Божественото знание по откровение (откриване)** Много църковни водачи и вярващи са в търсене на истината днес, и това е добро нещо, но много правят грешка като гледат към закона на Моисей или еврейските

равини за Божествено откровение (откриване) и разбиране. Някои учат, че ние можем по-добре да разберем цялостния план на Бога не като изучаваме само Празниците на Израел, но също и като ги спазваме. Според новозаветните писания, обаче, пълнотата на откровението (откритото познание) за Бога не може да бъде намерена в закона на Моисей. Тя не може да бъде намерена в изучаването му, в слушане на тези, които го поучават или като се спазва. Тя се намира когато гледаме към личността на Помазания. Законът не е нашата основа, както някои грешно учат; нашата основа трябва да е нищо друго, освен Помазаният. (1 Коринтяни 3:11) Законът единствено ще ослепи духовно тези, които постоянно го изучават или се придържат към него и буквално ще скрие или покрие истинското знание по откровение (откриване), което Бог желае да имаме под Новия завет. Пълнотата на откровението (откриването) може да бъде освободена към нас само когато ние се обърнем към (получим и гледаме към) Помазания. Павел обяснява това:

2 Коринтияни 3:13-16

¹³ *И не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да гледат изчезването на това, което преминаваше.* ¹⁴ *Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато прочитат Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тоя завет преминава в Помазания.* ¹⁵ *А и до днес, при прочитането на Моисея, покривало лежи на сърцето им,* ¹⁶ *но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще се снее.*

Ние трябва винаги да помним, че Законът покрива, но Помазаният разкрива. Докато човек гледа или се придържа към Закона, той не може да види (заслепен е за) знанието по откровение (откритото познание), което Помазаният донесе за нас под Новия завет. Бог не е избрал да донесе Божествено знание по откровение (откриване) чрез Закона, но вместо това Той го даде чрез Неговия син Исус Помазания. Господарят на свой ред повери тези Божествени тайни да бъдат открити чрез Духа на своите святи пратеници и пророци в новозаветното събрание (Църквата). Те на свой ред ги вложиха в посланието на благовестието. Не е само за водещите в събранието (Църквата) да открият разнообразната премъдрост на Бога, но също и на цялото събрание (Църква). (Йоан 16:15, Ефесяни 3:1-11). На всички вярващи им е дадена способността да приемат Божественото знание и мъдрост от Духа чрез лично взаимоотношение с Господаря. Ако искаме да получим Божествено знание по откровение (откриване) обаче, ние трябва постоянно да гледаме към Помазания и ученията, съдържащи се в Новия завет. Вярващите в Помазания не са под властта на Закона (Римляни 6:14, 7:1-6). Поради това, ние вече не бива да гледаме към него, но към Помазания и към Неговия закон като наша крайна власт (авторитет). (1 Коринтяни 9:19-21) В тази диспенсация на Новия завет Бог не открива своите „дълбоки неща“ (знание по откровение) на нас чрез Закона, но чрез Духа (1 Коринтяни 2:9-10, Галатяни 3:1-5). Това е една от причините, поради които Господарят изпрати Святия си Дух, за да ни учи на всички неща. (Йоан 14:25-26, 1 Йоан 2:27) Святият Дух не говори от себе си, но само това, което чуе от Исус. Помнете, Господарят каза: ¹⁵ *Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от*

Моето като взема, ще ви известява (**Йоан 16:15**) Разкритото ни знание може да дойде само от Помазания и сега Той влага Неговото Божествено знание в нас чрез Святия Си Дух. Защо ние можем да получим истинно, Божествено откровение (откриване) чрез гледане към Помазания? Бащата е наредил да бъде така и това Му е угодно. Писанието декларира: „¹⁹ *Защото Отец благоволи да всели в Него свършената пълнота*“ (**Колосяни 1:19**) Бащата буквално изля цялата пълнота в Исус! За каква пълнота говори Павел тук? Следващата глава обяснява: ⁹*Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството;* (**Колосяни 2:9**) Пълнотата на Бога е в Исус! Бог е всезнаещ, което означава, че Той има безкрайно знание, познание за всичко. Това знание е в Исус. Ако търсим Божествено знание, ние не трябва да търсим извън Него. Пратеникът Павел е имал това откровение (откриване) и затова той поучаваше тази истина в събранието (Църквата). Той е имал искрено желание и цел за събранието (Църквата) да получи всичкото богатство на разбирането за тайните на Бога и да им каже къде точно да гледат: „*За да се утешат сърцата им, та, свързани заедно в любов за всяко обогатяване със свършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч, Помазаният, в Когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието. Това ви казвам, за да ви не измами някой с убедителни думи.*“ (**Колосяни 2:2-4**) Павел показва на събранието (Църквата), че тайните, мъдростта и знанието за Бога могат да бъдат намерени само в Помазания. Той им казва това, за да не би да се заблудят от тези, които получават своето знание от някъде другаде или от някой друг, а не от Помазания. Когато някой гледа към нещо или някой друг, а не към Господаря, той е в опасност да бъде измамен и отклонен встрани. Гледайки към Помазания, това е ключът за получаване на Божествено знание по откровение (откриване) и разбирането му. Причината и целта на цялото учение е да се използва откритото знание, което вече е било дадено на нас в новозаветните писания от Помазания и Неговия Дух. Това разкрито знание ще помогне на вярващите да разберат как Той донесе изпълнение на всички Празници на Израел чрез изкупителното си дело, което завърши при първото Си идване. Като продължим да гледаме към Исус Помазания, ние изучаваме и държим ученията на Новия завет, които Той даде на Неговото събрание (Църква), ние ще започнем да получаваме Божествено откровение (откриване) относно това какво изобразяваха тези дни под Стария завет и същността, която придобиха за нас, вярващите, в Помазания днес. Ние също ще разгледаме и истината за причината Господарят да не заповяда на събранието (Църквата) да пази тези празнични дни в диспенсацията (века) на благодатта. Нашата гореща молитва е Святият Дух да ви даде по-дълбоко вникване във всички тези неща чрез това поучение. Излагане на фалшивите учения и полуистини относно Празниците на Израел. Преди учението за Празниците на Израел, за това как са били изпълнени специфично от Помазания, е необходимо да се съборят някои фалшиви учения и полуистини, които се говорят днес. В същото време ние можем да изложим и някои основни истини за Помазания и за благовестието. Чували ли сте някога за някое от тези учения?- Исус не дойде да събори Закона или да го отмени, Той донесе продължението му (Те говорят за Новия завет като че ли е едно добро продължение) - Празниците в Стария завет не бяха изключително и само еврейски празници, но празници на Господаря. Тъй като са Негови празници, те

трябва да се спазват завинаги (Те имат предвид в Новия завет) - Пролетните Празници бяха изпълнени с първото идване на Помазания; Есенните Празници ще бъдат изпълнени при идването за втори път на Помазания - Павел и другите пратеници спазваха Празниците дори след като започна събирането на вярващите (Църквата) - Празниците са пророчески за събранието (Църквата), Въпреки, че някои вярват и повтарят тези учения днес в събранието (Църквата), ние ще научим, че те не са верни според благовестието на Помазания и наредбите на Новото завещание.

Всички Празници на Израел сочат към първото идване на Помазания

Преди да продължим и да разберем как Помазаният изпълни всички Празници на Израел чрез своя живот, своята смърт, погребение и възкресение, ние първо трябва да разберем някои фундаментални истини, които ще спомогнат за нашето разбиране. Някои вярват погрешно, че някои от тези фестивали сочат към първото идване на Помазания, докато други сочат към Неговото второ идване. При внимателно изучаване на Новия завет обаче се открива, че всичко съдържащо се в Закона и пророците сочи или е свързано с първото идване на Помазания и Неговото изкупително дело на кръста. (Ще разгледаме по-подробно този въпрос по-нататък) По време на цялото това поучение, ако държим като най-главно в нашия ум това, че Исус изпълни целия Закон, ние ще достигнем до разбирането, че това също включва Празниците на Израел, защото те бяха част от постановленията на Закона. (Левит 23) Тези дни бяха дадени само на еврейската нация и то само временно, докато Помазаният дойде да ги изпълни. Пратеникът Павел показва това ясно в писмото до колосяните. Когато колосяните били притиснати от юдеите да спазват еврейските празници, Павел има дава този съвет:

¹⁶И тъй, никой да ви не осъжда за това, което ядете, или което пиете, или за нещо относно някой празник, или новомесечие, или събота (почивка);¹⁷ които са сянка на онова, което ще дойде, а тялото е Христово. (Колосяни 2:16-17)

Пратеникът Павел декларира с яснота, че Празниците на Израел са били само сянка, която сочи към първото идване на Помазания и към изкуплението. Писателят на писмото до евреите под вдъхновението на Святия Дух също потвърждава тази истина.

„Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят съвършени в чистота ония, които пристъпват да жертвуват.“ (Евреи 10:1)

Когато авторът на книгата Евреи се отнася към Закона, той говори за първите пет книги на Библията, наречени още Тора или Петокнижие. Празниците, които Бог заповяда на Израел да спазват също бяха включени в Закона. При пълно изучаване на глава десета от книгата Евреи ние научаваме, че авторът се отнася към Закона като към сянка; пълното приложение е, че той бе сянка, сочеща към първото идване на Помазания и Неговото жертвено изкупление. Празниците под старозаветния Закон бяха сянка или преобраз на изкупителното дело, което

Помазаният извърши на кръста. Те сочеха към една по-велика реалност, която единствено може да бъде приета в живота на човек чрез приемането на Помазания и Новия завет. Има много подобни вдъхновени от Бога стихове като цитирания по-горе, които ни учат за временната цел на Закона. Писателят на писмото до евреите има Божествено откровение (откриване) относно Стария завет и неговата временна цел. Когато се обръща към първата шатра (скиния, палатка), която Бог даде на израелтяните да построят на земята, авторът декларира:

⁸С това Светият Дух показваше, че пътят за в светилището не е бил открит, докато е стояла още първата част на скинията,⁹която е образ на сегашното време, съгласно с което се принасят дарове и жертви, които не могат да направят поклонника, колкото за съвестта му, свършено чист,¹⁰понеже се състоят само в ядене, пиене и разни умивания, - плътски постановления, наложени до едно време на преобразуване. (Евреи 9:8-10)

Първата скиния не представлява само физическата скиния на Бога, която заповяда на израелтяните да направят под Стария завет, но също представлява цялата система на Закона на Моисей. Според тези боговдъхновени думи, човек не би имал дори достъп до присъствието на Бога, докато Законът на Моисей бе в сила и действаше. Приносите и даровете, давани под Закона не бяха достатъчни, за да очистят хората от греха. След като Помазаният дойде с Неговата свършена жертва, ние можем да очистим или измием нашата съвест от грешни действия, които ни водят към смърт и да влезем в присъствието на Бога. **(Евреи 9:11-14. 10:19)** Това ни помага да разберем защо Законът бе премахнат от пътя чрез Помазания. Знаете ли, че стихът, цитиран по-горе се отнася и за даровете и приносите, които се даваха по време на празниците на Израел? Повечето хора не биха свързали този пасаж от Писанията с тези дни, но когато се върнем в книгата Левит, където намираме тези дни изброени, ние ще видим, че Бог заповяда израелтяните да носят дарове и жертви по време на святите дни. Ние ще открием също, че бяха заповядани много храни и напитки като приноси за тези дни. (Левит 23) Когато четем тези пасажии от Писанието отново, ние ще започнем да виждаме една нова перспектива на Празниците на Израел. Те бяха само плътски или телесни наредби, които трябваше да се спазват до времето на новия ред или Новия завет. Тези, които учат вярващите днес да спазват Празниците на Израел, които са част от Закона на Моисей, не разбират, че те са били валидни от Бога само до времето на новия ред. Версията (на Библията) на Кинг Джеймс използва думата „реформация“ тук вместо „нов ред“. Какво е реформация? (Реформация - да изправя, да поправя; (специфично) месианското възстановяване – реформация, съгласно Strong's Exhaustive Concordance of the Bible [1357]) Joseph Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament [1357] дава следното определение: реформация - 1. (във физиката) да изправя, да възстановя в естествено и нормално състояние нещо, което стърчи или е извън линия, като счупен или изметнат крайник; 2. действие на възстановяване и реформация или изпълнение на нещата по перфектен начин, отнасяно за времето на Помазания) Времената на Помазания се отнасят за първото идване на Исус. Господарят

дойде не само за да донесе спасение, но също така и реформация на нацията на Израел и да постанови нов и траен завет, ратифициран (подпечатан, сключен) със собствената Му кръв. Разбира се, народите (езичниците) също могат да сключат този Нов завет (Деяния 15:16-17, Амос 9:11-12, Исая 60:1-3). В различни пасажи на Новия завет, ние научаваме, че Законът бе само временно наложен на еврейската нация докато Помазаният дойде и извърши изкуплението на душите на хората (Галатяни 3:19-25, Ефесяни 2:13-15, Колосяни 2:11-14)

Законът и пророците бяха до Йоан

Новозаветните писания ни учат, че тези неща, които бяха написани под Закона и пророците на Стария завет сочат към първото идване на Помазания и това, което Той щеше да изпълни, необходимо за пълното изкупване на човека. (Римляни 11:13) The New Living Translation носи още по-голяма яснота на Исусовата декларация: „*Защото преди Йоан да дойде, всички пророци и Закона на Моисей гледаха напред към това сегашно време*“. Лука ни учи относно края на посланието на Закона и пророците и началото на ново послание, което ще се прогласява:

„Законът и пророците до Иоана бяха; от тогаз царството Божие се благовестува, и всеки се нуди да влезе в него.“ (Лука 16:16)

Според Исус тогава, всичко в Закона и пророците сочи към Неговото първо идване и беше прокламирано или пророкувано до служението на Йоан Кръстител. Защо? Защото служението на Йоан Кръстител и посланието му подготви пътя за Господаря да дойде с напълно ново и дълбоко послание, царството на Бога (Матей 3:1-3, Деяния 19:4, Исая 40:3, Матей 3:11-12, Марк 1:14) Тази могъща истина е жизненоважна и ще ни помогне по-добре да разберем защо Господарят не заповяда на събранието (Църквата) Му да спазва Празниците на Израел. Пророческото послание, което се съдържа в тях е било напълно изпълнено от Помазания. Това, което те загатвали (предвещаваха) и представяли сега станало жива реалност за хората на Бога. (Колосяни 2:17-18). Учението е, че старозаветните пророци пророкуваха относно първото идване на Помазания, но че новозаветните пророци пророкуват за второто идване на Помазания. Като изучаваме Библията можем да докажем, че това изявление е вярно. (Вижте препратките в края на частта*) Йоан Кръстител е също така идентифициран като последния от старозаветните пророци и то с основание. Неговото пророческо служение сочеше към Исус Помазания, към Този, Който щеше да изпълни не само Закона, но също така и онова, което старозаветните пророци пророкуваха за идващия Месия. (Лука 24:44) След като донесе пълно изпълнение, чрез изкуплението, Той също донесе и края на Закона и отмахна стария завет, за да установи нов завет за Божиите хора. Той дойде да освободи ново послание към целия свят относно благовестието на царството на Бога. Днес Той продължава да декларира това силно и животодаващо послание чрез своето събрание (Църква). (Римляни 10:4, Евреи 8:6-13, 10:9, Марк 1:14) Защото на събранието (Църквата) е дадена отговорност от Господаря да прогласява благовестието (Исус Помазаният и то разпънат) и царството на Бога по цялата

земя. Ние трябва да сме сигурни, че посланието което прогласяваме е в съответствие със завършената работа на кръста от Помазания.

*Библейски препратки за старозаветните пророци пророкуват за първото идване на Помазания и новозаветните пророци пророкуват за второто Му идване:

*Исусовото първо идване - от Самуил и всички пророци - Деяния 3:17-26; Авраам - Битие 22:8; Мойсей - Второзаконие 18:15-19; Давид - Деяния 2:25-36; Псалм 16:8-11; Исая - Исая 61:1-2; Лука 4:17-21; Еремия пророкува за идването на Господаря, носещ нов завет – Еремия 31:31-34;

*Новозаветни пророчества за второто идване на Помазания – Павел- 1 Коринтяни 15; Йоан – Откровението; Петър – 2 Петрово, глава 3; Яков 5:7-9

ЧАСТ II

Господарят дойде да изпълни и после да отмахне (разруши)

Новият завет ни учи, че Законът на Моисей беше временно наложен над израелската нация само докато Помазаният дойде с нов и по-добър завет. (Галатяни 3:19:25, Евреи 9:10) Това включва и Празниците на Израел, тъй като те са били също част от цялата система на Закона. Вярващите днес не са под старозаветния Закон, но под новозаветната благодат. (Римляни 6:14) Писанието ни учи, че причината да не сме под Закона е поради пълното изпълнение от Исус на всичките Му изисквания преди да го завърши до края и да го отмени. Господарят Исус не дойде просто да отмахне Закона и пророците без първо да ги доведе до изпълнението им. Забележете какво декларира Исус на своите ученици: Той им каза: „Това е което ви казах, докато бях все още с вас: Всичко трябва да се изпълни, което е записано за мен в закона на Моисей, Пророците и Псалмите,“ (Също прочетете и Лука 9:45, 18:34)

„Не си мислете, че съм дошъл да разруша законът или пророците; Аз не дойдох да ги разруша, но да ги изпълня. Казвам ви истината, докато небето и земята изчезнат, нито най-малката буква, нито чертичка, по никакъв начин няма да изчезне от закона, докато не се сбъдне (осъществи)“ (Матей 5:17-18)

Какво означава думата „изпълнявам“ в този конкретен пасаж? Тя означава да задоволя, да изпълня (задължение), да свърша (за период или задача), изпълнявам, постигна, завърша, свършвам, изтичам, усъвършенствам, запълвам. [New Century Version] Има много, много стихове в Новия завет, които ни учат как точно Исус изпълни Закона и го завърши. (да споменем няколко от тях - Матей 5:17-18, Римляни 7:6, 10:4, Галатяни 3:19-25, 4:4-5, Ефесяни 2:15, Колосяни 2:14, Евреи 7:12,18, 10:8-9) Има още много други места в благовестията (евангелията), където е записано специално как Исус изпълни Закона и пророците. (*Виж обясненията под линия) Исус също така казва „нито най-малката буква, нито чертичка, по никакъв начин няма да изчезне от закона, докато всичко се изпълни“. Исус не дойде да отмени или разруши (да руши, прекатури, свали от власт от гръцки превод, 2647) властта на Закона. Тук той просто потвърждава, че всеки аспект на Закона ще остане на място докато Той

лично не изпълни всичко, което е било написано за Него в Закона, пророците и псалмите. Пълната цел на Бога да даде Закона на Израел и целта на пазенето му по времето на Стария завет беше да ги доведе до Помазания и до по-добър завет. (Еремия 31:31-34) След като Господарят изпълни или задоволи всички изисквания на Закона и вярата дойде, така и целта също стигна до своя завършек. Затова и по тази причина не сме вече под надзора (наглеждането) на Закона на Моисей. Сега сме под надзора (наглеждането) на закона на Помазания. Господарят Исус изпълни тази велика работа заради нас, защото никой не би могъл да се оправдае (оправи с) пред Бога, чрез пазенето на Закона. Благовестието декларира: „Помазаният приключи закона, така че всеки който вярва в Него да може да е оправдан пред Бога“ (Римляни 10:4 NCV) Сега изискванията за праведност на Закона могат напълно да бъдат посрещнати в нас, които живеем и ходим в Духа. (Галатяни 3:19:25, Йоан 3:5, Римляни 8:1-4, 1 Коринтяни 9:20-21) Фактът, че Исус изпълни Закона и пророците е изключително важен, за да се разбере как Празниците на Израел са били изпълнени също в Помазания. Само след като Помазаният напълно изпълни Закона в своята цялост, Той можа след това да го отмахне, да го прекрати, отсрани и да го премахне изцяло. Отново неговата цел не беше разрушена; но приключи. Благовестието учи, че Господарят няма да направи това, то учи, че Той вече го е направил. Само погледнете доказателствата:

*„Понеже Помазаният е края на закона, да се оправдае всеки, който вярва.“
(Римляни 10:4 NIV)*

„Защото Той е нашият мир, Който направи двата отдела едно, и развали средната стена, която ги разделяше, като в плътта Си унищожи враждата, сиреч закона, със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи мир ...“ (Ефесяни 2:14-15 NIV)

*„И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления; и като изличи противния нам в постановленията Му закон, който беше враждебен нам, махна го отсрещ и го прикова на кръста“
(Колосяни 2:13-14)*

„...после казва: "Ето, дойдох да изпълня волята Ти". Ще каже: Той отмахва първото, за да постанови второто.“ (Евреи 10:9)

„...защото по този начин се унищожава по-предишната заповед, поради нейната слабост и безполезност, (понеже законът не е усъвършенствувал нищо), и се въвежда една по-добра надежда, чрез която се приближаваме при Бога.“ (Евреи 7:18-19)

Мнозина днес не разбират или дори може да отхвърлят истината, че Помазаният не само изпълни, но също отмахна Закона, въпреки че святата Библия ни учи, че това е така. Ние трябва да разберем, че само Бог може да промени или отмени своя си Закон. Той е направил това, чрез съвършената жертва на Неговия Син и

ратификацията на нов и по-добър завет. След Неговото разпъване и възкресение, Исус се представи пред Бога в Пресвятото място, за да излее кръвта Си на трона на милостта заради нас и да влезе в своята служба (длъжност) на Първосвещеник на този нов и вечен завет. (Евреи 8:1-2; 9:11-22; 13:20) Бащата вече се беше заклет с клетва преди много време, че Исус ще бъде Първосвещеник, служещ под Новия завет. Той е бил направен свещеник от Бога завинаги според чина на Мелхиседек. (Евреи 5:1-10; 7:17, 20-22) Когато тази смяна в свещенството стана, трябваше да се промени и Законът, за да може да влезе в сила Новият завет. (Евреи 7:11-12)

Поради своята Божествена работа на земята, на Него Му бе дадено (от Бащата) име над всяко друго име. Той свърши работата, която Бащата Му беше дал да извърши и седна от дясната Му страна. Неговата жертва беше еднократна жертва, която завинаги е завършена и съвършена. (Филипяни 2:9, Йоан 17:4, Евреи 8:1-2, 9:24-28) Поради изкуплението, на Исус Му бе дадена власт от Бога Баща да отстрани и премахне Закона от пътя напълно, защото неговото предназначение приключи. (Матей 28:18, Галатяни 3:19-25 и стиховете с удебелен шрифт по-горе) Исус можа да направи това, защото Той изпълни изискванията за праведност на Закона и изпълни пророчествата относно Него. Ако Законът на Моисей не беше изпълнен от Помазания, тогава цялата система би важала (би ни обвързвала) и днес. Законът на Моисей не беше система, при която някой можеше да взема и избира какво да спазва (както някои правят днес). Не, когато Господарят го даде на Израел, Законът беше даден, за да бъде спазван в своята цялост. (Галатяни 5:3, Яков 2:10) Би било невъзможно за Исус да изпълни Закона частично, защото тази концепция не е била възможен избор. (Второзаконие 27:26, Галатяни 3:10) Ние не можем да кажем, че Исус изпълни само жертвоприносителната система, но че не изпълни другите аспекти на Закона. Исус или изпълни всичко от Закона, или не изпълни нищо от него. Поради каквато и да е причина, тези които подбират и избират да пазят днес дадени аспекти на Закона (като Празниците на Израел) са или заслепени (измамани), или безсрамно отхвърлят завършеното дело на кръста и благовестието на Помазания. (2 Коринтяни 3:13-16, Галатяни 1:6-10, 3:1-5, 5:7-10, Колосяни 2:8-23, Галатяни 6:12-13) Мои скъпи братя и сестри в Помазания, Исус изпълни целия Закон, не само за да ни изкупи от невъзможността да се пазят такава система, но също така да изпълни неговото пророческо значение. Това е истината според благовестието на Помазания. Като вярващи, ние трябва да прегърнем всичко (изцяло) от Неговото завършено дело. Той го изпълни съвършено заради теб и мен и го премахна от пътя, за да ни даде нова и по-добра система. Всичко това се приема чрез благодат и вяра в Помазания. От сянка към реалност. Ние намираме в новозаветните писания, че Законът, включително и Празниците на Израел, бе само една сянка. В писмото на апостол (пратеника) Павел до колосяните, той строго ги съветва да не отстъпват под натиска на тези, които ги осъждат, че не пазят еврейските дни (празници). Той им дава да разберат, че тези дни са просто сянка на Божия изкупителен план, който беше доведен до изпълнение от Помазания чрез кръста. Ето един стих, който цитирах по-горе, но във версията на Библията на Кинг Джеймс:

„Затова нека никой човек не ви съди за храна или питие или относно празници или новолуние или Съботни дни: Които са сянка на идващите неща; но тялото е на Помазания (Колосяни 2:16-17)

Павел казва, че Празниците на Израел са били само сянка, но тялото е на Помазания. Какво означава това в този контекст? Гръцкото значение на първото казва, че: сянка е образ, хвърлен от обект и представляващ формата на обекта (противоположно на) самото нещо. Относно последното (тялото) и разликите между двете се различава сянката и самото нещо, което я предизвиква - Joseph Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament [4639 and 4983]. Сега, когато имаме тази дефиниция, ние можем по-добре да разберем писанието, цитирано в живата Библия:

„И така, не позволявайте на никой да ви критикува относно това, което ядете и пиете или за непразнуването на еврейските празници и фестивали или новолунни церемонии или съботи. Защото тези бяха само временни правила, които свършиха, когато Помазаният дойде. Те бяха само сенки на реалното нещо – на самия Помазаник (Колосяни 2:16-17 The Living Bible)

Тези фестивали бяха просто пророчески сенки или картини, дадени на старозаветния Израел за Божия изкупителен план на човека. Много интересен е фактът, че сянката е образ (сянка), предизвикан от препречване на светлината. Когато видим сянка, това ни казва, че реално тяло или личност ще се появи. Това ни дава идеална картина на Празниците на Израел. Те бяха като сянка, която каза на Израел, че светлината на света беше по пътя си! (Йоан 8:12) Тази пророческа картина вече е изпълнена, свършена или завършена в Помазания и Неговото жертвено изкупление. Сега, след като Той е осъществил изпълнението и ние приехме същността на това, което тези дни просто символизираха, какъв е смисълът да се връщаме назад към сянката, когато имаме истинското нещо? Сянката не може да ни даде истинската духовна същност. Версията на Библията The New Century превежда Колосяни 2:16-17 така:

„Така че не позволявайте на никой да ви прави правила относно ядене или пиене или за религиозни празници, новолунни фестивали или съботни дни. Тези неща бяха като сянка на това, което имаше да дойде. Но което е истинско и реално дойде и се намира в Помазания (Колосяни 2:16-17 New Century Version)

Това е добър превод, който ни помага да разберем какво трябва да бъде нашата реалност. Самата дефиниция за реалност е състоянието да си истински, приемането на това, което е наистина. В светлината на онези, които наблюдават на пазенето на Празниците на Израел днес, тази дефиниция е наистина иронична! Ние не можем да се върнем назад към церемониалността, по формата или начина на Закона, да се опитаме и да получим някаква духовна субстанция или удоволетвореност; ние няма да я намерим там! Ние няма да можем да придобием духовната реалност на Новия завет, пазейки старозаветни дни. Ние можем да ги придобием гледайки, че сме в Помазания! Ако се опитаме да отидем назад към

сянката, ние правим заявление, че не сме приели истински реалността или тези истини и реални неща, които сега са ни дадени в Помазания!

Пророчески ли са Празниците на Израел?

Някои хора учат, че есенните Празници са пророчески за събранието (Църквата) днес, но такива ли са? Ако са пророчески за събрането (Църквата) и не са изпълнени, както някои твърдят, тогава защо Господарят не ги даде на събранието (Църквата), за да се спазват в Новия завет? Ако те са били с пророческо предназначение за нас днес, със сигурност Господарят би ни заповядал да ги спазваме. Самото естество и цел на пророчеството е, че то говори и посочва към бъдещето. Ако те са пророчески за нас в събранието (Църквата), тогава те биха сочили към нашето бъдеще, а не към миналото. Фактът, че Господарят ги даде на древния Израел да ги пази доказва, че те бяха сянка, сочеща към първото идване на Исус. Ако те биха сочили към нашето бъдеще, Той със сигурност би казал на събранието (Църквата) да ги спазва под диспенсацията на Новия завет. Тъй като всичко написано в Закона и пророците на Стария завет беше пророческо за израелската нация, това включва също така и Празниците. Причината Господарят да ги даде на Израел е, че тези дни сочеха към тяхното бъдеще и идването на Агнето на Бога, Който щеше да направи кръвно изкупление за техните грехове веднъж и завинаги. Реалната истина е, че тези дни не са пророчески за събранието (Църквата), но те са били пророчески за израелтяните под старозаветния Закон. Тези дни са в миналото и тяхното спазване не е повече необходимо сега, когато Помазаният донесе изпълнението им. Защото тези дни бяха сянка под Стария завет, тогава тези от нас, които вече са приели Господаря Исус Помазания и Неговото завършено дело на кръста не трябва да пазят тези дни, защото ние сега сме приели изпълнението, реалността или субстанцията, която Той доби за нас чрез Неговата заместваща (изкупителна) жертва. Той придоби за нас това, което ние не бяхме способни да придобием сами за себе си. Само Господарят можеше да изпълни онова, което тези дни символизираха и сочиха пророчески. Тези дни говориха за Него. Само Той можеше да изпълни целия Закон и пророците. Всичко, което трябва да направим е да приемем Неговото извършено дело чрез вяра и да го приемем като вече завършено! За тези, които все още не са приели Исус като Помазания, обаче, тези дни не са станали все още реалност в техния живот. Благовестието на Помазания трябваше да се даде първо на юдеите; въпреки това, значението на пророческата картина на празничните дни, които много юдеи спазват днес не може да стане реалност докато не дойдат до техния Месия, Който е Помазаният. На другите народи (езичниците) от самото начало никога не са били давани от Бога тези дни, за да бъдат спазвани и те не им бяха налагани в първото събрание (Църква), просто защото вярата в Помазания вече беше дошла и спасението сега е по благодат. (Деяния 15:11, Ефесяни 2:8-9) Законът беше даден само на Израел, за да го доведе до Помазания. Помазаният е краят на Закона за всички, които сега вярват. Той премахна Закона, който обвиняваше човека по пътя му, така че да има праведност за всеки, който вярва. (Галатяни 3:19-25; Римляни 10:4)

Наполовина изпълнени?

Полу-истината, която е била преподавана (учена) от някои в събранието (Църквата) днес е, че не всички Празници на Израел са били изпълнени. Тези, които прокламират това обикновено разделят тези дни на две категории: пролетни Празници и есенни Празници. Те учат, че първите са били изпълнени от Помазания при първото идване, но вторите ще бъдат изпълнени при Неговото второ идване. Но това ли е, което Новият завет всъщност учи? Това учение не е вярно според Благовестието на Помазания. Някои твърдят, че Празникът на тръбите, Празникът на колибите (шатрите), а други дори вярват, че и Денят на изкуплението, ще се изпълнят от Помазания в бъдеще. Първо искам да направя едно изявление за тези, които вярват в последното и после ще разгледам предишните два празнични дни. Да се каже, че Денят на изкуплението не е все още изпълнен означава да се опозори страданието и жертвеното изкупление чрез кръвта на Помазания, а също и обида към Духа на благодатта. (Евреи 10:28-20) За тези от нас, които вече са приели кръвното изкупление на Помазания, главният крайгълен камък на нашата вяра е в Помазания и изкуплението чрез Неговата кръв, което Той вече придоби за нас. То не е нещо, което ще бъде направено в бъдещето; то вече е било направено преди около 2000 години, когато Исус увисна на кръста! Когато висеше там умирайки с Неговата скъпоценна кръв, изливаща се на земята, Той промълви тези финални думи: „Свърши се!“ (**Йоан 19:30**) Тези мощни думи са по-съдържателни, отколкото знаем за изпълнението на Празниците на Израел, защото всеки един от тях беше сянка или картина, която посочваше към изкупителното дело на Помазания, което Той вече извърши при Неговото първо идване. В третата част от това поучение ние ще научим специфично как всички Празници на Израел, включително Празника на тръбите и Празника на шатрите (Шатроразпъване) са били изпълнени от Помазания и станаха реалност в живота на вярващите днес. Пазиха ли Празниците на Израел Павел и другите пратеници (апостоли)? Много хора погрешно вярват и поучават, че пратениците и събранието (Църквата) в първи век е пазило Празниците. Въпреки фактът, че някои юдеи, обърнали се към Помазания са продължили да се придържат към делата на Закона и дори някои от другите народи (езичниците), паднали в ямата на легализма след обръщането, пазейки някои аспекти от Закона, то това най-вероятно е било поради липса на разбиране все още относно това как Помазаният е изпълнил Закона чрез Неговото жертвено изкупление; или са били измамани от друго благовестие. (Деяния 15, Галатяни 1:6-8, 2:11-21, 3:1-5, 10-18, 4:21, 5:1-4, 7-12, 6:12-13) Въпреки че ние намираме препратки в Новия завет за нуждата или желанието на Павел да бъде на дадено място на определен юдейски Празник, ясно е от страна на другите да се предположи, че е отивал, за да спазва тези Празници според Закона. От контекста на тези пасажи разбираме, че е много вероятно той да се е нуждаел или да е желал да бъде там, защото това е било по-подходящо време да достигне повече юдеи с Благовестието, понеже са били събрани заедно според заповедта на Закона на Моисей. Ние също виждаме ясно, че за юдейския народ техният календар се завърта около Празниците на Израел и това е бил начинът да се разпознае какво време на годината е било, както ние бихме свързали Деня на благодарността и Рождество със съответни

сезони, които съответстват с нашия гръцки календар в наши дни. (1 Коринтяни 9:19-23, Деяния 18:21 Кинг Джеймс, Деяния 12:1-4)

Ние не намираме в новозаветните писания, че Празниците на Израел са били постановления на новозаветното събрание (Църква) или че Пратениците на Господаря са учили събранието (Църквата) да ги спазва. Всъщност, когато пратениците бяха конфронтирани с проблема дали обръщенците от другите народи (езичниците) да се обрязват и да пазят Моисеевия закон, ерусалимският съвет (с помоща на Святия Дух) стигна до заключението, че другите народи (езичниците), както и юдеите, не се нуждаят да бъдат под или да спазват Закона, защото спасението е само по благодат и вяра в Помазаника. В списъка с изисквания за новообърналите се от другите народи (езичници), Празниците на Израел не бяха дадени на събранието (Църквата) на Новия завет за спазване. Според Писанията и разбирането на пратеника (апостол) Павел, Празниците на Израел са изпълнени в Помазания. Ако те биха били пророчески за събранието (Църквата) или са сочили към времето на второто идване на Помазания, той със сигурност би го споменал. Всъщност ние намираме, че вместо да насърчава пазенето на съботата (почивката), еврейските Празници и новолуния, Павел ги обезсърчава. Защо? Това е очевидно - защото те вече са били изпълнени в Помазания. Ако Павел беше поучавал спазването на Празниците на Израел, той би трябвало да поучава вярващите на заповедите на Закона и правейки това да ги върне под правила и наредби. (Галатяни 4:8-11, Колосяни 2:16-17)

Празниците на Израел или Празниците на Господаря?

Има някои служители днес, които използват това изявление, за да принудят светиите на Бога да повярват, че спазването на Празниците на Израел е заповед дори под Новия завет. Те казват: „*Празничните дни не са юдейски празници; те са празници на Господаря!*“ (Левит 23:1-2) Като ги наричат „Негови дни“ те прокарват учението, че те са все още обвързващи за християните днес и трябва да се спазват „завинаги“. Разбира се тези дни са Негови; все пак те дойдоха директно от Него! Без Божията заповед да се спазват тези Празници, израелската нация не би имала дори знание за тях, още по-малко да ги спазва. Фактът, че Бог наименува тези дни „Празниците на Господаря“ не отменя факта, че Законът на Моисей беше временно поставен докато дойде Исус Помазаният – Месията, и че те бяха изключително дадени на израелската нация, а не на събранието (Църквата). (Галатяни 3:19-25, Второзаконие 5:1-3). Отново, Господарят има власт да промени собствения Си закон, тъй като Той докарва изпълнението на неговото значение. Когато Господарят на израелтяните ги напътства да спазват този Закон „завинаги“, Той прави ясно в други пасажи, че те трябва да го спазват през своето поколение (израелтяните). Началното намерение на Господаря беше тези дни да се пазят само докато Той направи Нов завет с дома на Израел. (Левит 23:14-21, Еремия 31:31-34, Евреи 8:8-13) Ако ние напълно отхвърлим откровението (откриването на истината), че Помазаният ни е довел под Новия завет, тогава ние сме не само в неверие, но също така в противопоставяне на Неговото слово. Ние не можем да вземем няколко

изолирани стиха извън контекст или да ги изкривим, опитвайки се да потвърдим фалшиво учение.

Защо не беше дадено на събранието (Църквата) да спазва Празниците на Израел

Защо Господарят Исус Помазаният не учеше събирането (Църквата) да спазва Празниците на Израел? Простият и ясен отговор е, че Той донесе пълното им изпълнение. Тяхното пророческо послание и цел стигнаха края си. Реалността на това, към което те сочиха сега дойде в личността на Помазания. Тази реалност ще бъде разглеждана с продължението на това учение. Сега, когато Господарят донесе изпълнението им, Той желае да живеем в по-великите реалности на Новия завет. Много вярващи днес не разбират истината, че Празниците на Израел са били вече изпълнени в Помазания, защото те не разбират цялостта или дълбочината, до която стига жертвеното изкупление на Помазания. (Книгата до евреите) Неговата жертва е вседостатъчна и ние не можем да добавим и малко дори като спазваме правилата и постановленията на Закона, всъщност даровете, приносите или жертвите, давани по време на Празниците на Израел не са вече приемливи от Бога сега, когато Помазаният дойде с Неговата цялостна и съвършена жертва. (Евреи 9:8-10, 10:1) Благовестието говори за цялостното изпълнение на Закона и пророците от Помазания, но много хора не разбират как Исус постигна това и как влияе това на нашия живот като вярващи под Новия завет. Защо? Защото някои са били учени на лъжливо (фалшиво, погрешно) благовестие. Какво е фалшиво благовестие? Това е послание, което не е базирано на благовестието на Помазания. (Галатяни 1:6-10) В Павловото отсъствие галатяните са получили фалшиво благовестие от някои юдеи или законници, което се базира на религията на юдаизма или Закона на Моисей вместо на благовестието на Помазания. Наред с проблема за обрязването, Павел специално споменава Празниците на Израел в глава 4, стих 10 от Галатяни. Павел порицава галатяните заради спазването на дни, месеци, времена и години. Какво са представлявали тези дни, месеци, времена и години и защо Павел е толкова разтревожен, че те ги спазват? (Joseph Thayer's Greek-English Lexicon) Гръко-английският лексикон на Йосиф Тайер на Новия завет ги дефинира като: Дни (2250) - свързано е със свят ден заедно с Празниците (Почивка - Шабат). Месеци (3376) - свързано е с първия ден от всеки месец, когато новата луна се появява, което е било празник при евреите.

Времена (2540) - установени сезони от годината, тържествено спазвани от юдеите и обхващащи няколко дни като Пасха, Петдесетница и Празника на шатрите.

Години (1763) - свързано е с юдейската година на юбилея.

Защо Павел порицава галатяните, че спазват тези дни? Защото те вече са изпълнени в Помазания! Той не искаше те да направят грешката да служат на Закона, вместо да служат на Помазания. Той искаше да ги пощади от това да отидат в религиозно робство, което му е било твърде познато. Той не искаше те

да губят времето си, опитвайки се да намерят духовно удоволетворение като спазват дни, но вместо това той искаше те да отидат направо при извора на всяко удоволетворение - Господаря Исус Помазания. Той също не искаше те да отхвърлят скъпоценната си вяра и благодат, която им беше дадена от Господаря и да я заменят със себеправедни дела по Закона. Той не искаше да вярват, че те могат да придобият благоволение и благословения от Бога като пазят Празниците на Израел. Той искаше те да знаят, че техните дела са недостатъчни, но че Господарят е вседостатъчен. (Галатяни 5) Той не искаше те да живеят в сянката на Закона; вместо това, той искаше те да живеят в светлината и реалността, която е сега в Помазания. (Галатяни, глава 5 и Колосяни 2:16-17)

Помазаният е край на Закона за всеки, който вярва. (Римляни 4:10) Какво означава това? Откакто Господарят изпълни целия Закон, Той също постави край на неговите правила и наредби, включително и на Празниците на Израел. Помазаният буквално стана „крайна линия“ относно Закона. Откакто Той изпълни (осъществи) неговата цел, той вече не е нужен. Всичко, от което се нуждаем сега е в Него. Бог има нова и по-висша цел за нас. Сега, когато Исус завърши делото на кръста и ни изкупи от греха, от Закона и вечната смърт, Неговото Божествено изпълнение сега е получено по един реален, осезаем начин. Сега Той спасява душите на хората. Бог е напредващ Бог. Той се придвижи и така трябва и ние да направим. Днес святите на Бог не трябва да живеят в сянката на Закона, но вместо това в светлината на Помазания и на по-великите реалности, които Той е доставил за нас под Новия завет.

Събранието (Църквата) трябва да се придвижи към зрялост в Помазания

Има много хора днес, които са се обърнали да пазят Празниците на Израел (и други аспекти на Закона също). Някои правят това, защото те мислят, че се покоряват на Божиите заповеди, други може би вярват, че като правят това, те ще бъдат благословени и одобрени от Бога. Но истината е, че докато някой поставя себе си под която и да е част от Закона или спазва неговите правила, то той се смята за сляп, в религиозно робство или е сравнен с деца, които са твърде незрели да приемат истинските богатства, които идват чрез Исус Помазания. (2 Коринтяни 3:13-15, Галатяни 4:1-11, 5:1, Римляни 8:17) Единственият начин да получим нашето наследство в Помазания е като сме синове на Бога, а не слуги на Закона. Павел заявява на галатяните, че приемайки Помазания, те вече са станали синове на Бога и ето затова са истинското семе на Авраам и наследници според обещанието. Те сега се квалифицират не на базата на спазването на Закона, но имайки вяра в Помазания. (Римляни 4:13-16)

Пратеникът (апостол) Павел многократно учи събранието (Църквата), че Божието одобрение и благословение не идва чрез дела от Закона, но чрез вяра в Помазания и Неговото жертвено изкупление. (Римляни 3:21-26, 4:13-16, Галатяни 2:11-21, 3:10-18) В този час Господарят желае Неговото събрание (Църквата) да расте в духовна зрялост, така че да напредва в получаването на пълнотата от Неговата жертва. Книгата Евреи ни увещава да отидем отвъд основните учения

за Помазания и към по-голяма зрялост. (Евреи 5:11-14, 6:13 Част от нашето придвижване към зрялост е получаването на реалността на онова, което Празниците на Израел сега са станали за нас. В част III на Празниците на Израел ние ще продължим да учим какво тези дни предзнаменуват и мощната реалност, че те са се сбъднали в Новия завет и за тези, които са в Помазания.

*Препратки към Писанията относно начина на изпълнение на Закона и пророците от Помазания (в благовестието на Матей: 1:22, 2:15,17, 23, 4:14, 5:18, 8:17, 12:17, 13:14, 35, 21:4, 24:34, 26:54, 56, 27:9, 35; Марк: 1:15, 14:49, 15:28; Лука: 4:21, 21:22, 32, 24:44; Йоан: 12:38, 13:18, 15:25, 17:12, 18:9, 32, 19:24, 28, 36; Деяния: 1:16, 3:18, 13:29)

ЧАСТ III

Досега научихме, че всички седем Празника, които Господарят даде на Израел съгласно Закона пророчески сочеха към първото идване на Помазания и изкупителното дело, което Той извърши. Ние също научихме как посланието, дадено чрез на Закона и пророците е било само до служението на Йоан Кръстител и защо. Господарят Исус също така заяви, че Той донесе изпълнението на всичко, което е записано в Моисеевия закон, в пророците и Псалмите, отнасящо се до Него. (Лука 24:44, Матей 5:17-18) Поради факта, че Господарят донесе изпълнение на Закона в неговата пълнота /цялост/, то със сигурност включва и всички празници, тъй като те са включени в рамките на Закона. (Левит 23) В част III на тази серия ще научим по-конкретно как Помазаният донесе изпълнение на първите четири Празника и реалностите, които те са станали за нас днес като вярващи под Новия завет. За повечето хора, които прокламират името на Помазания няма никакъв проблем да се съгласят с твърдението, че първите четири Празника на Израел са били изпълнени при първото идване на Помазания, но не всички всъщност наистина вярват или разбират това. Как знам това? Въпреки че съществуват много Божествени доказателства, все още има хора в тялото на Помазания днес, които всъщност не доказват тяхната вяра в Помазания, защото все още спазват тези Празници според Закона. Ако те наистина разбираха и вярваха пълното Евангелие /Благовестие/ и дълбините, до които всъщност води изкуплението на Помазания, то със сигурност е нямало да бъдат измамани от фалшиви учители, които казват, че те все още трябва да се спазват от събранието /Църквата/ в Новия завет днес. Фактът, че Исус изпълни целия Закон, включително и Празници, доказва, че те вече не бива да се спазват по буквата на Закона днес. Целта на цялото това учение е да помогне на вярващите да научат как Исус конкретно изпълни Празниците на Израел, а също и да споделя с вас Божието желание и воля за вас да получите тази свършена работа, която Синът му вече е приключил /изпълнил/ за нас. Началото на стремежа ни за истината и знанието по откровение /откриване на истината/ трябва да започва със самия Помазан, в Него са скрити всички съкровища и мъдростта на знанието. (Колосяни 2:2-4) Сега, когато Господарят се е възнесъл на небето, Той сега ни открива тези Божествени тайни чрез Духа Си и Божествено вдъхновените Писания, както е

дадено чрез светите апостоли и пророци на Бога. (II Коринтяни 3:16-18, Колосяни 1:25-28, Йоан 2:27, Откровение 2:7)

Господарят не иска от нас да търсим в най-неподходящите места или да бъдем изцяло зависими от хората за истината, това е причината Той да разкрива тези истини лично за нас, когато погледнем към Него и чуем гласа на Святия Дух. (II Коринтяни 3:16-18, Колосяни 1:25-28, Йоан 2:27, Откровение 2:7) Нашето послушание към Бога винаги трябва да бъде въз основа на Евангелието /Благовестието/, а не на Моисеевия закон. Законът вече не е в сила или в действие за вярващите днес. Сега ние трябва да се подчиняваме на закона на Помазания. (Римляни 6:14, Коринтяни 9:19 - 21) Каквото и да чуем или прочетем, трябва винаги да го проверяваме през авторитета на Евангелието на Помазания. (За да се разбере тази жизненоважна и мощна истината, прочетете Галатяни 1:6-10, I Петър 4:17, II Солунци 1:8) Аз съветвам /увещавам/ всеки, който чете това, което се съдържа в тази серия да насочи погледа си към Господаря, да се вслуша в гласа на Духа и да проучи сам, за да си докаже дали тези неща са така според Божието слово. (Деяния 17:11)

Да започнем нашето пътуване относно разбирането на изпълнението на Празниците на Израел. Първо ще разгледаме откровението (откриването), което ни е било дадено в Новия завет относно Пасхата. В заключителната част на цялата тази серия ще има кратко резюме на духовното значение, което тези изпълнени Празници имат в нашия живот като вярващи и как те се отнасят до нас днес. Ние трябва не само да бъдем в състояние да разбираме тяхното изпълнение в съответствие с Божието слово, но също така и да опитаме и реалността, която те всъщност са станали в живота ни, какъвто е начинът, по който Господарят е предназначил да бъде.

Еврейската пасха

Когато Бог даде Закона на народа на Израел, Той им каза, „без проливането на кръв няма прощение на греховете и че кръвта е, която прави умилюствие за душата.“(Левит 17:11, Евреи 9:22) В нощта преди Бог изведе израилтяните от Египет, Той трябваше да ги накара да сложат от кръвта на агне над стълбовете (праговете) на вратите на къщите си, за да получат Божествената защита от ангела на смъртта, който беше изпратен да унищожи всички първородни мъже в Египет. (Изход 11 и 12 глава) От тогава народът на Израел спазва Пасхата, за да отбелязва освобождението от смъртта и египетското робство. Имаше нещо повече в спазването на този ден, отколкото само за възпоменание на израилтяните; това говореше пророчески за бъдещото изкупление чрез Помазания, също. Бог им нареди да спазват този Празник непрекъснато във всичките им поколения като пророчески символ или сянка, което всъщност сочеше времето, когато Помазаният щеше да дойде и да пролее кръвта Си на кръст не само за да спаси евреите и езичниците от греха и смъртта, но също така да им донесе и пълно освобождение. Ето защо Писанията идентифицират Исус като Освободител така както и като Спасител. Господарят Исус дойде не само за да ни спаси от греховете ни и вечна смърт, но и да ни избави напълно от

тяхното робство. Пророк Исая пророкува относно този Избавител и апостол Павел потвърждава, че Помазаният е дошъл като този Избавител. (Исая 59:20-21, Римляни 11:26-27, 7:24-25, 8:1-4, I Коринтяни 15:51-57) Народът на Израел трябваше да пази само Пасхата, докато дойде Помазаният да донесе пълно изпълнение на Закона и пророците и да потвърди Новия завет. (Матей 5:17-18, Евреи 8:7-13, 9:1-10, Еремия 31:31-34)

Старозаветният празник Пасхата беше ясна пророческа картина на Господаря Исус Помазания като пасхално агне, което беше жертвано да умре за целия свят. (Йоан 1:29, 11:47-53) От момента, в който се е родил Исус имаше много потвърждения чрез Бог и чрез хора, че Той е наистина Божият Агнец, който е бил заклан за греховете на човечеството, че Той е Спасителят на света и Божият Син. (Лука 2:11, 29-32, 38, Йоан 1:29, Матей 3:17, 16:16 и 17:05, Откровение 5:6) Днес ние също свидетелстваме за този факт, защото сме получили жертвеното изкупление като Агнето и Неговата могъща сила сега работи в нашия личен живот. Апостолите на Господаря свидетелстваха за факта, че Господарят Исус Помазаният изпълни празника Пасха. Според Матей, Марко и Лука в Евангелията Исус яде Пасхата със своите ученици и на следващия ден от този Празник беше предаден на разпятие като реално пасхално Агне. (Матей 26:17, 27:1, 15, Марк 14:12, 15:1, 6, Лука 22:7, 66) Всички апостоли и много други бяха свидетели и свидетелстваха за факта, че Исус е умрял кръста и беше възкресен за вечен живот. (Йоан 1:14) Апостол Павел също видя възкръсналия Господар и лично получи Божествено откровение (откриване) от Него относно Неговото изпълнение като пасхално Агне. (Деяния 9:1-6, 17, 9:1, I Коринтяни 15:3-8) Павел пише в първото си послание до коринтяните:

„Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох, че Господ Исус през нощта, когато беше предаден, взе хляб, и, като благодари, разчупи и рече: Това е Моето тяло, което е [разчупено] за вас; туй правете за Мое възпоминание. Така взе и чашата след вечерята и рече: Тая чаша е новият завет в Моята кръв; това правете всеки път, когато пиете, за Мое възпоминание. Защото всеки път, когато ядете тоя хляб и пиете [тая] чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той.“ (I Коринтяни 11:23-26)

Той също поучава директното изпълнение на Пасхата от Помазания. Той каза на коринтяните: „Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, - тъй като сте безквасни; защото и нашата пасха, Помазания (Христос), биде заклан [за нас].“ (I Коринтяни 5:7) Господарят Исус Помазаният даде живота си за теб и мен. Той дойде да плати наказанието за смъртта, която е възникнала поради греха. Той умира не само за да ни спаси от греха, но и за да ни избави напълно от него. Той победи греха от наше име (за наша полза), така че сега можем да живеем в свободата и силата на Неговия Дух. (Римляни 8, II Коринтяни 3:17, Галатяни 5:1) Не само че Той изпълни праведните изисквания на Закона вместо нас, но Той също ни освободи от неговото осъждане и санкции като взе неговото проклятие върху себе си. (Римляни 6:22, 7: 1-6, 8:1, Галатяни 3:13-14, I Коринтяни 15:50-57) Чрез тази единствена жертва Исус ни запази и ни освободи от греха, Закона и вечната смърт. Слава на Бога за Неговата спасителна жертва! Любовта, която

Бог има за нас наистина е непонятна! Тъй като Исус освободи цялото човечество от Закона, защо трябва да се връщаме към това, от което Той ни освободи?

Безквасен хляб

Ние трябва да имаме предвид докато продължаваме да учим това, което тези Празниците са станали като реалност за нас, че когато израилтяните са поставяли себе си под Мойсеевия закон, те са се поставяли под (пред) плътски ритуали. Как така? Те са били заповядани от Бог, за да обединят различните хранителни и пивни възлияния (дарове), кръвни жертви и церемониални измивания, всички от които са били външни ритуали. Тъй като те са били служене на Бога в плът, а не в силата на Духа, тези външни ритуали са нямали силата да ги променят отвътре. Те не можаха да изчистят тяхната съвест, да ги очисти от греха или да им даде възможност да го преодолеят. Докато Израел съблюдава (спазва) Мойсеевия закон, грехът може само да служи като постоянно напомняне за предстоящото наказание и смърт. (Второзаконие 27:26, Езекиил 18:4, Римляни 8:1-4, Галатяни 3:10) Тези плътски дарове и жертвоприношения може само временно да ги покрият или предпазят от Божия съд, докато не принесат следващата жертва. (Евреи 9:6-10- 14, 10:1-4) В част I на това учение казах, че всеки Празник на Израел изискваше даване или жертви, но сега, след като Господрят е дал по-добър принос и жертва, всички приноси и жертвоприношения на Закона, както и Празниците, са преустановени и нямат действие. Сега на нас не трябва постоянно да ни се напомня за неспособността ни да спазваме Закона поради грях или вечната смъртна присъда. Сега ние имаме само постоянно напомняне, че Исус е платил наказанието (смъртната присъда) и ни е освободил от греха, Закона и смъртта. (Евреи 10:1-18) Именно това е причината, поради която ние вземаме Господната вечеря. Тя е постоянно напомняне за Неговата кръв и тялото, които Той пожертва за наша полза. Тези дълбоки истини, ни учат, че тези празнични дни наистина са били изпълнени в Помазания. Реалността, която получихме сега чрез кръвта на Христовото изкупление е, че можем да бъдем напълно чисти в нашата съвест, свободни напълно от нашите грехове (не само временно покрити) и ние можем постепенно да преминем към съвършенство и победата в личното ни ходене с Бог, вместо жизнения кръговрат на греха, предстояща смърт и поражение. Под Стария завет те можеха само да се стремят да се покоряват на Бога в силата на плътта им, но винаги за кратко. (Римляни 3:23) Това е, защото те можеха само да се стремят към послушание, като се опитват да се придържат към Божиите закони външно. Според Новия завет обаче, ние сме благословени, че Бог може работи чрез нас отвътре, защото Той е написал Неговите закони на нашите умове и сърца! Тези от нас, които са го приели също са получили новото естество (природа) на Господаря или Духа, Който ни дава сили действително да се подчиняваме и да Му служим по нов и жив начин. (Евреи 10:15-16, Римляни 7:6, II Коринтяни 5:17) Това не е възможно за тези, които са били под Закона в Стария завет, защото Помазаният все още не е бил разпънат на кръст и Духът все още не се беше излял. Празникът на безквасните хлябове сочеше към реалността, която ние сега имаме в Помазания. Павел поучава, че Помазаният изпълни не само Пасхата, но и Празника на безквасните хлябове също. Той пише до коринтяните:

„Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, тъй като сте безквасни. Защото и Помазаният, нашата Пасха се жертва за нас“ (I Коринтяни 5:7 KJV)

Благодарение на вседостатъчното жертвено изкупление на Помазания, всички вярващи сега са без квас. Какво означава това? В Словото квасът може да символизира различни неща, но в този пасаж той е символ на греха. Когато израилтяните пазиха Празника на безквасните хлябове под Закона, Бог им заповяда да ядат хляб без мая. (Левит 23:6) Този символичен акт сочеше премахването на греха в живота на вярващите под Новия завет чрез жертвеното изкупление на Помазания. Павел казва на коринтяните, че сега, когато те са приели Помазания и Неговата жертва, те също са получили реалността да бъдат очистени от греховете им, така че те биха могли да живеят свят живот. Това се отнася и за нас днес, които сме приели Помазания. Бог не само ни прощава, но и ни очиства от нашите грехове. И като че ли това не беше достатъчно, Той също напълно забравя нашите грехове, като ги хвърля в морето, и също премахва греховете от нас „колкото отстои изток от запад“. Хвалете Святото Му Име! (Евреи 8:12, Псалм 103:12, Михей 7:19) Разбира се, ние не сме без квас (чисти от греха) въз основа на нашите собствени усилия, но единствено на основа на безгрешния живот на Помазания. Той замени Неговия перфектен, безгрешен живот за нашия грешен живот. Ние сега получихме вседостатъчните Му дела и жертва, защото нашите са недостатъчни. Бих искал да вметна нещо в тук. Посланието на Евангелието на спасението по благодат и единствено чрез вяра в Помазания е много трудно за тези, които имат религиозно или законическо мислене. Защо? Това е така, защото гордостта им всъщност не им позволява да получават този безплатен дар, защото те се опитват да го спечелят. Гордите хора разчитат на собствените си дела, за да ги направят прави (праведни) пред Бог или да си спечелят благословенията Му. Тази гордост е насадени в тези, които са погрешно са учени, че те могат да получат благословиите или благоволенията на Бога като следват плътски правила, наредби, поучавани от хора или чрез Закона. За да получите Евангелието на Помазания обаче е необходимо смирение и признание, че ние никога не можем да получим спасение или нещо, отнасящо се до спасението чрез нашите собствени заслуги, а само чрез Божията благодат. (Ефесяни 2:8) Ние не можем да получим нашата собствена праведност, тя се получава само чрез вяра в Помазания. (Ефесяни 2:1-10, I Петрово 1:15, 2:5, Римляни 4:11, 22) Павел го каза най-добре тук:

„Който за нас направи грешен Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни {Гръцки:| Правда} пред Бога“. (II Коринтяни 5:21)

Това е, което прави жертвата на Господаря „по-добра“ и „съвършена“. Той е безгрешният, неопетнен Божий Агнец. Само Той може да отнеме греховете на света, само Той може да изпълни праведните изисквания на Закона, само Той може да ни избави от смърт. Исус буквално стана грях за нас, поемайки нашите грехове и беззакония на кръста. (Исая 53:4-6) Той дойде не само да понесе нашите грехове, но и напълно да ни избави от смъртоносната хватка на греха и смъртната присъда, която дойде чрез Закона като резултат от греха. Той дойде

да направи нещо повече от просто това, Той продължи до нашето освобождение да Му служим по нов начин, който беше напълно различен от установените правила в Закона. (Римляни 6:23, 7:1-11, 8:1-4) Просто помислете, вместо да позволи на греха или Закона да ни осъдят, Той осъди греха и отстрани Закона! Бог не иска повече постоянно да си напомняме за нашите грехове. Той иска от нас сега да бъдем с праведна (чиста) съвест, вместо със съвест за грях. Това е възможно сега, защото сме били освободени от греха и Закона и ни е даден ума на Помазания. (Римляни 6:1-23, 7:6, 8:1-4, I Коринтяни 2:16, I Коринтяни 2:16) Сега, когато ние сме били освободени от Закона, как можем да се върнем към спазването на старозаветната Пасха или който и да било друг Празник, когато сме приели Помазания? Ние също така не можем да принасяме дарове по време на тези дни, за да получи благословенията на Бог (както някои поучават днес). Защото Господарят вече е удовлетворил тези дарове (приноси) и жертвоприношения завинаги, сега ние поставяме нашата вяра в Него и това, което Той вече е направил за нас. (Евреи 10) Ако се опитаме да спечелим нашите благословии чрез дела по Закона, тогава правим вярата в Помазания недействителна (празна, безполезна). (Римляни 4:13-16) Благодаря на Бога за Неговия дар на благодатта!

Първи плодове

Новият завет ни учи, че на Празника на първите плодове е намерил своето изпълнение в Помазания. Той стана първият плод на всички вярващи. Относно възкресението на Помазания, а също и за тези, които умират в Него Павел казва:

„Но сега Помазания (Христос) е бил възкресен, първият плод на починалите. (I Коринтяни 15:20)

„Но всеки на своя свой ред: Помазаният (Христос) първият плод, после, когато дойде, тези, които принадлежат към Него.“ (I Коринтяни 15:23)

Защото Той беше първият възкресен от мъртвите и прославен, Помазаният стана не само първият плод от онези, които са починали в Него, но и от онези от живите, които са обърнали към Него. Павел пише на римляните и коринтяните:

„Поздравете любезния ми Епенета, който е първият плод от Азия за Помазания.“ (Римляни 16:5) и

„Още ви моля, братя: вие знаете, че Стефаниновото семейство е първият плод на Ахая, и че те са посветили себе си да служат на светиите;“ (I Коринтяни 16:15)

„От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания“. (Яков 1:18)

„Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отива; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето.“ (Откровение 14:4)

Когато дойдохме при Помазания, ние се родихме отново от Духа и станахме първият плод на Бога. (Йоан 3:3-8, Яков 1:18) Ние станахме първите плодове на Помазания и тъй като ние непрекъснато пребъдваме в Него, можем да имаме (принасяме) Неговите плодове и живот в святост. (Йоан 15:1-5, Галатяни 5:22-23) Всичко това е възможно, защото не сме под Закон, а под благодат. (Галатяни 5:18) Сега можем наистина да бъдем свети, защото Той е свят. (I Петрово 1:15) Апостол Павел го обяснява толкова добре:

„А ако първото [от тестото] е свято, то и [цялото] засяване е [свято]; и ако коренът е свят, то и клоните [са свети].“ (Римляни 11:16)

Този пасаж е директна препратка към Празника на първите плодове. (Левит 23:10,17) Първите плодове се разглеждат като най-доброто от реколтата, както и на израилтяните беше заповядано да ги посвещават на Бога като благодарност. Тук, обаче, става въпрос за малка част от тестото или омесената храна, която се принася на Бог, и след това цялата или малка част се оставя за този, който е принесъл дара. (Числа 15:20)

Въпреки че мнозина смятат, че този стих може да се отнася до евентуалното приемане на Израел от Бога поради техния патриарх (баща) Авраам, ние откриваме, че значението на думите „първи плодове“ от гръцки тук означават началото на жертването. [536, Пълният Конкорданс на Стронг на Библията] Какво прекрасно значение имат тези думи! Въпреки че Бог даде обещание за спасение на Авраам и неговите потомци (дори да го направи непоклатимо с клетва), той действително изпълни тази клетва или обещание чрез Семето, което е Помазаният. (Евреи 6:13-20, Галатяни 3:16) Исус е бил първият, Който да принесе себе си в жертва жива Богу, оставяйки пример, който да следваме. (Евреи 10:5-10) Павел увещава светиите:

„И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, [като] ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя век (свят), но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.“ (Римляни 12:1-2)

Въпреки, че ние дълбоко уважаваме нашия баща във вярата и да знаем, че трябва да последваме неговия пример, единственият начин, по който всеки може наистина да бъде приет от Бащата е чрез съвършеното жертвено изкупление на Неговия Син. Ние не се освещаваме въз основа на това, че сме в (от) Авраам, но това, че сме в Помазания.

Принасянето на снопове

По време на този Празник трябваше да бъде принесено в жертва агне без недостатък. Също така по това време свещеникът трябваше да размахва сноп от първото зърно от реколтата пред Господаря. (Левит 23:9-14) Този пасаж е пълен с богата символика, която сочи директно към жертвата на Помазания. Моля, обърнете внимание, че в този пасаж се споменава за хляб и вино. Приносите с

хлябът и виното бяха сянката на истинското тяло и кръв на Господаря, в които сега ние участваме чрез Господната вечеря. (I Коринтяни 11) Този пасаж за Празника на първите плодове също така ни казва, че свещеникът трябваше да подвижи снопа за принос на другия ден след съботата (почивката). Това също има специално значение. (Йоан 1:29, Матей 26:26-29, Евреи 6:19-20) След смъртта на Господаря, и погребването му ние знаем, че Той беше видян в гробницата в неделя сутринта, деня след съботата (почивката). (Матей 28:1-7) Този ден също е наречен Възкресение. Исус не можеше да отиде в Светилището, докато не даде своето тяло и кръв в жертва и беше възкръсен. Първият принос от плодове, за които израилтяните им беше заповядано да се дадат пред Бога беше символ на Исус. Той е първият от всички първи плодове, които ще бъдат събрани след това. (Прочетете I Коринтяни 15:20-23) Като истински първи плод, Той влезе в истинското Светая Светих (най-свято място) като наш Първосвещеник да подвижи истинския сноп за нас (за наша полза). Исус в действителност е истинският снопов принос! На Празника на първи плодове под Стария завет свещеникът трябваше да подвижи сноповия принос пред Господаря, така че да бъде приета от името на народа. Изпълнението на това е, когато Исус размаха истинския сноп като принос пред Отца. Той прие тази съвършена жертва на Неговия Син и в резултат на това ние сме напълно приети от Бога! Като пръе единороден Син на Бога или като първият от първите плодове, Исус стана наш предшественик и влезе в Светая Светих преди нас от наше име (вместо нас, за наша полза). (Евреи 4:14-16, 6:19-20, 10:5-12) Сега, заради това, което Исус е направил за нас, ние сме били възродени (възстановени) и сме станали истински първи плодове на Бога. Ние също така ще бъде възкресени от мъртвите, също така, поради Неговото жертвено изкупление. (I Коринтяни 15:20-23) Това са духовните значения и истинските реалности, които са ясно разкрити в Помазания и в Новия завет. Алелуя! Първият плод на жетвата е доказателство, че има по-голяма реколта след него. Като първият от първите плодове, които се принасят, Исус ни увери в по-голямата реколта от души, които идват. Словото на Бог заявява:

„Но виждаме Исуса, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек. Защото беше уместно Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания начинателя на тяхното спасение. Понеже и Оня, Който освещава, и ония, които се освещават, всички са от Един; за която причина Той не се срамува да ги нарича братя.“ (Евреи 2:9-11)

Исус използва аналогии през цялото време, за да даде Своето послание към учениците си. Той свързва жетвата в края на времето като съставена от хора. Писано е, че:

„Исус обикаляше всичките градове и села и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ. А когато видя множествата, смили се за тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир. Тогава рече на

учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова, молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си. (Матей 9:35-38)

Исус оприличи спасението на душите на събиране на духовна реколта. Тъй като Исус (като първия плод) е свят, тогава такава е и цялото тесто (останалата част от жетвата, която изгражда събранието (Църквата)). Понеже Той е възкресението и живота, тези, които умират в Помазания ще бъдат възкресени също в слава поради изкуплението. Бог ни е дал гаранция като ни е дал първите плодове на Духа. На последно място, този Празник е и сянка, която посочваше времето, когато тези в Помазания ще получат Духа. Когато сме приели Помазания като наш Спасител и Господар, ние сме били родени отново от Духа. Като вярващи ние имаме печата на Духа на нашите чела. Библията учи, че първите плодове на Духа, които сме получили са оприличени на печат или депозит на Духа, Който е първоначалната вноска (обещание, гаранция) от самия Бог на нашето пълно и завършено изкупление (дух, душа и тяло). (Йоан 3:3-8, Римляни 8:9-11, Ефесяни 1:13-14, 4:30, II Коринтяни 1:21-22, I Коринтяни 15:50-54) Разбира се, Духът не можеше да се излее, докато Исус не се беше прославил. (Йоан 7:37-39) Това ни води до следващият Празник и неговото изпълнение.

Петдесятница

В книгата Деяния на апостолите конкретно и пряко се споменава за изпълнението на празника Петдесятница. Харесвам буквалния превод от гръцки на Деяния 2:1. Той започва така: „и по време на извършване (изпълнение) на деня на Петдесятница...“ Това съвпада с думите на Исус в Матей 5:17-18:

„Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.“

Не само, че празникът Петдесятница съгласно Закона сочеше този важен ден, когато Святият Дух се излива или дава, но също така беше пророкуван чрез пророк Йоил в Стария завет. (Йоил 2:28-32) Това също носи по-голяма яснота на изявлението на Исус за това как Той изпълни Закона и пророците. Когато Петър проповядва това в деня на Петдесятница, той действително е проповядвал за изпълнението на този ден от Помазания. (Деяния 2)

Най-голямото събитие, което се състоя на този ден беше изливането на Святия Дух върху тези, които вярваха в Помазания. Тези от нас, които са се покаяли за греховете си, приели са Исус и са кръстени в Негово име, сега също получават дара на Неговия Дух. Сега, когато преживяваме реалността на това, което този ден посочваше, как можем да се върнем към нейната сянка? Вече няма нужда от спазване на този Празник (или някой от другите) сега, когато имаме тяхното изпълнение в замяна в Помазания. Защо Бог излива Духа Си на всяка твар? Това е така, защото умилостивението за душите на човечеството е било направено от Помазания. Святият Дух не може да бъде даден на човеците,

докато Исус не е умрял на кръста и възкръснал в слава. Тези, които ще получат Духа под Новия завет трябваше първо да се покаят и да приемат Помазания и Неговата жертва, преди да получат Божия скъпоценен дар на Духа. Ние не можем да получим Духа, докато първо не дойдем чрез кръвта или Помазания. (Йоан 7:37-39, Деяния 2:38, Йоан 5:6-12) Изпълнението на празника Петдесетница е точно според Закона. Бог каза на израилтяните: „От другия ден след съботата (почивката), в която принесохте снопа на движимия принос, да си изброите седем цели седмици; до следващия ден подир седмата събота (почивка) да изброите петдесет дена, и тогава да принесете новохлебен принос на Господа.“ (Левит 23:15 - 16)

Лука пише в книгата Деяния на апостолите, че след Неговото възкресение Исус се явява на учениците си и прекарва четиредесет дни с тях, за да ги поучава за Божието царство. Лука казва, че веднъж, докато Той се храни с тях, Исус им казва да не напускат Ерусалим, но да останат там, докато получат дара на Святия Дух. (Деяния 1:1-4 NIV) За да се изпълни празникът Петдесетница до точните специфични детайли по Закон, учениците трябваше да чакат точно десет дни след възнесението на Помазания, преди Святия Дух да дойде и празникът Петдесетница да се изпълни. Четиридесетте дни, които Господарят прекара с тях, и десетте дни, в които учениците на Исус чакаха в горната стая образуват точно петдесет дни между Празника на първите плодове и празника Петдесетница. Записано е, че учениците наистина чакаха в Ерусалим и прекарваха дните си в молитва и изучаване на Писанията. (Деяния 1:12-26) Точно на петдесетия ден Святия Дух дойде точно както Исус им беше казал, че ще направи. Колко велик е нашият Бог! Бог е имал друга цел за изливането на Духа Си на този ден. Исус обясни това на неговите ученици (апостоли) преди да се възнесе на небето. Той им каза да чакат в Ерусалим, докато не получи друго кръщение, това е кръщението в Святия Дух. Той ги научи на Божествената цел за това друго кръщение. Той каза:

„Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святия Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята“ (Деяния 1:8)

По това време, Господ вече е изпратил учениците да занесат благата вест до всички народи по целия свят. (Матей 28:16-20, Марк 16:15-20) Те не можеха да извършат това велико дело със собствената си сила обаче, те се нуждаеха от Божествена сила, за да изпълнят дадената им от Бог задача. Същата тази сила ще разтърсва хора, царства и народи по целия свят, за да ги доведе при Помазания и до спасение. В събранието днес, ние също се нуждаем от силата на Святия Дух, за да изпълним великото поръчение на земята. За съжаление много деноминации отричат или отхвърлят Неговата власт, защото те не разбират необходимостта от Божествения дар на Святия Дух. Поради лъжеучение, някои не разполагат с ума на Помазания, нито чуват ясно от Неговия Дух и като резултат на това не разбират как Бог иска да ги води в това велико дело. (I Коринтяни 2:9-16) Много лидери и вярващи в събранието (църквата) имат свои собствени човешки програми вместо да търсят Божията воля и следването на

Неговия дневен ред, разкрит от Святия Дух. Много хора нямат не само силата, но и присъствието на Бог днес, отречайки силата на Святия Дух и наскърбявайки Го чрез грех и неверие. (II Тимотей 3:1-5, Ефесяни 4:17-32, по-специално стих 30, Евреи 3:7-19)

Има различни причини, поради които някои деноминации или християни може да отричат отхвърлят всяко движение или водителството на Святия Дух. Най-често Божиите пътища не са нашите начини, а делата Му не могат да се подредят с нашата човешка логика или мотиви. Те също така могат и да съвпадат с нашите човешки учения и традиции. Това е много пъти случаят с тези, които са под робството на легализма днес точно както беше в дните на Помазания. (Матей 15) Също така има други, които желаят да имат превъзходство и не искат да се подчинят на господството на Помазания. (III Йоан 9-11) Тези, които са горделиви и контролиращи личности обикновено не се предават на Святия Дух или не следват Неговите напътствия. Има и такива хора, които избират да не следват Духа поради страх от човек и преследване. (Галатяни 6:12)

Ние трябва да следваме примера на Помазания и Неговите ученици (апостоли). Те избраха да се подчинят или да се предадат на Бог, а не човек. (Деяния 4:19) Апостолите се показаха като истински служители на Помазания като страдаха чрез преследване заради Негово име и заради Евангелието. Когато позволяваме на Духа да ни води там, където Той желае от нас да отидем, Бог ще ни даде благодат и сила, които да ни поддържат и да донесат волята Му. Когато сложим Бог на първо място в живота ни, Той никога няма да ни направлява погрешно, нито ще ни остави, нито ще ни забрави. (Евреи 13:5) Когато получим реалността на дара на Святия Дух в живота ни, Той не само ще ни даде Божествена сила да служим на Бога и да влияем върху живота на другите за Помазания и Неговото царство, но Той също ще преобрази нашето лично живее в този процес, като ни помага да растем в благодат и познание и ни помага да ходим в плода на Духа. (I Йоан 2:27, Галатяни 5:16-25)

Сега, когато са разгледахме първите четири Празника на Израел, които са сянка, както и реалността или същността, в която те са станали сега за нас в Помазания, ние ще продължим да изучаваме последните три Празника. Мнозина днес вярват, че тези три Празника са пророчески за събранието (Църквата) и че те ще бъдат изпълнени при второто пришествие на Помазания, но това истинно ли е това учение според Евангелието? Отговорът може да изненада онези, които са повярвали в него. В част IV ще научим как Господарят донесе тяхното пълно изпълнение при първото си идване и какво означава това за нас днес.

ЧАСТ IV

Учудващо е, че все повече и повече хора в събранието (църквата) днес вярват, или поучават, че есенните Празници на Израел (Празникът на тръбите, Денят на Изкуплението и празникът Шатроразпъване) няма да бъдат изпълнени до второто пришествие на Помазания. Аз използвам думата „учудващо“, защото стиховете в Новия завет ясно ни учат, че те вече са били изпълнени от

Помазания при Неговото първо идване. В следващите части на поучението ще се научим как Господарят донесе тяхното изпълнение и това, в което те са се превърнали днес като реалност за всички вярващите под Новия завет. Както бе посочено по-рано в тази серия, една от причините, поради които някои вярващи днес не разбират истината, че всички Празници на Израел вече са били изпълнени в Помазания е поради неразбирането им на дълбочината, до която всъщност достига Неговото жертвено изкупление. Неговата жертва е напълно достатъчна за пълното ни спасение, което означава, че нищо друго не е необходимо или не може да бъде добавено. В действителност, тя е толкова съвършена и пълна, че след като Той предложи тази единствена жертва за нашите грехове и пълно изкупване, Той седна отдясно на Бога. Той изпълни всичко, което беше писано в Закона (включително Празниците на Израел) и пророците чрез Своя живот, смъртта и възкресението Си. (Лука 24:44-48)

Господарят ни е изкупи със собствената Си кръв и ни изкупи от Закона, от греха и от смъртта. (Евреи 1:12-14, 9:15, Галатяни 3:13, 4:5, Тит 2:14) Много християни вярват, че Господарят ги е освободил от греха и от смъртта, но все още не могат да осъзнаят, че Той също ги изкупи и освободи и от Закона. Защо Господарят трябваше да изкупи всички човеци от Закона? Понеже всички съгрешиха и не заслужават славата на Бога. Законът може единствено да обяви виновността на човека за грях и смърт. (Римляни 3:9-20, 4:14-15, Галатяни 3:10) Въпреки че Законът е свят, праведен и добро сам по себе си, човек не би могъл да запази неговите праведни изисквания поради човешката си плът. (Римляни 7:7, 12, 8:1-3) Затова той ни изкупи от Закона, така че ние можем да получим пълните права на нашето наследство като Божии синове. Безгрешният, неопетненият Божии Агнец, Исус е изпълнил всички праведни изисквания вместо нас, така че ние не само да бъдем изкупени от Закона и с неговите проклетия, но също така благословенията, дадени на Авраам и обещанието на Духа да могат да бъдат получени чрез вяра в него. Някои християни днес вярват, че могат да получат благословия от Бога чрез спазване на Празниците. Това обаче не е възможно. Ние не получаваме благословения от Бог чрез вършене на делата на Закона, но ние ги получаваме чрез вяра в Помазания и чрез живот или ходене в Духа. (Галатяни 3:14, 5:16-21) Спазването на Празниците в съответствие със Закона изисква плътски работи, но тези работи (жертви и приноси) вече не са приети от Бога под Новия завет. Отец сега приема само по-съвършената жертва и даване на Неговия Син. (Римляни 4: 13-15, Галатяни 3:18, Евреи 9:10, 10:1-10) Ние сега получаваме тези благословения по силата на жертвата на Помазания и чрез ходене в Духа, не в плътта. (Евреи 9:10, 10:1-10, Римляни 4:13-15, Галатяни 3:14, 18, 5:16-21) По-нататък в тази част ще разгледаме как тази единствена жертва се отнася и до изпълнението на Празника на тръбите, Деня на Изкуплението и на празника Шатроразпъване.

Както видяхме в I и II част на тази серия, каквото и да вярваме в събранието (църквата), то трябва да бъде сверено с Евангелието на Помазания. Според него, както е дадено в Новия завет, три от есенните Празници са били изпълнени от Помазания при Неговото първо идване чрез Неговото кръвно изкупление. Нека да изследваме Новия завет относно изпълнението на тези дни от

Помазания, започващи с Празника на тръбите. Помните ли разгледаното до тук: Законът укрива, но Помазаникът разкрива. Ние ще разберем смисъла и изпълнението на всички празнични дни като погледнем към Господаря Исус Помазания и това, което Той осъществи (изпълни) за нас чрез изкуплението.

Празникът на тръбите

Изглежда, че от всички празници Празникът на тръбите често остава най-неразбиран. Защо? Една от причините е, че за този празник се споменава много малко в Библията. Едно нещо, за което сме сигурни е, че той е свързан с тръбенето на тръби и че Бог постави външни правила или даване и кръвни жертви. Въпреки, че сянката и смисълът на този ден може да изглеждат малко замъглени, неговото значение и изпълнение е, когато ние гледаме към Помазания, Неговата жертва и Новия завет. Поради факта, че думата „тръбите“ е използвана в името на този празник, някои в събранието (Църквата) днес автоматично приемат или са научени от други, че той е свързан със събитие или ден, което е „последната тръба“, която ще zazvuchi при второто пришествие на Помазания. Тъй като те свързват Празника на тръбите със завръщането на Помазаника, те вярват, че този ден все още не е настъпил. (I Коринтяни 15:51-52) Това е просто предположение (догадка) обаче и слаб богословски аргумент за пропагандиране на спазването на Празника на тръбите в (под) Новия завет. Ако ние разберем, че Празникът на тръбите е изпълнен (вече се е случил) от Човек (Личност), обаче, а не от ден или бъдещо събитие, или от грабването или от второто идване на Помазания, ние ще започнем да виждаме реалността - че този ден вече се е случил за нас в Новия завет. За да разберем защо Израел започваха със звук на тръби, ние трябва да разгледаме в инструкциите, които Бог първоначално им даде. Според Закона, Бог каза на Израел да засвирват тръби по различни поводи (причини): за да съберат всички хора заедно пред техния лидер, Моисей, на входа на шатъра за срещане, или за да съберат лагера и да продължат по пътя; по време на война; при радостни поводи като Празниците и Честванията на Пълнолуние; над всеизгарянията и помирителните приноси, за да си спомнят за Бог (като възпоменание);(Числа 10:1-10)

Както се вижда тук, тръбите бяха затръбявани по време на другите Празници, честванията на новолунията и над даровете и приносите им също така. По това можем да разберем, че актът на тръбно възклицание и сам по себе си не означава, че е пряко свързан с второто пришествие на Помазания. Не можем да доказваме нашите вярвания и учения на базата само на един стих от Писанието или чрез субективно тълкуване. Но също така не можем да се основаваме единствено на Закона на Моисей, защото той беше само сянка на по-голяма реалност в Помазания. Ако ние тълкуваме Писанието по този начин, разбирането ни ще бъде погрешно или извратено. (Римляни 6:14, Евреи 10:9, Галатяни 1:6-10, I Тимотей 1:6-7, II Петрово 1:19-21, 3:15-16)

Някои по детински вярват, че ще чуят звук от инструмент (тромпет, шофар) когато Господарят се връща, но Библията ни дава по-добро обяснение на това, на което тромпетът е символ в (под) Стария Завет и на това, което той е станал като реалност в Новия. Това ще ни даде по-ясно обяснение и ще ни помогне да

разберем по-добре реалността - че Празникът на тръбите вече се е случил в Помазания. В Стария Завет, Господарят оприличава тръбата на глас. Той каза на пророк Исаия:

“Извикай силно, не се щади; Издигни гласа си като тръба Та изяви на людете Ми беззаконието им, И на Якововия дом греховете им.” (Исаия 58:1 KJV)

Разбира се, Исаия не говори думи от себе си, но думи на Господаря. За съжаление мнозина в Израел не чуха, не разбраха или не приеха словото на Господаря, което се дължи на факта, че те нямаха духовни уши, с които да чуят. (Исаия 48:8)

Под Стария завет Бог говори чрез пророците на Своя народ, но в тези последни дни Той говори директно с нас чрез Сина Си. (Евреи 1:1-2) В същата тази книга ни се казва да отдадем по-сериозно внимание на това, което е било провъзгласено чрез Сина на Бог чрез Евангелието на спасението, защото това беше потвърдено от самия Бог. Съвременното събрание (църква), следователно, трябва да има ухо да чуе това, което Господарят ни казва днес чрез Духа. (Откровение 2:7, 11, 17, 29, 3:6, 13, 22, Евреи 3:7)

Как звучи гласът на Господаря? Ами за повечето от нас Господарят може да говори по различни начини. Например, можем да чуем гласа Му чрез библейски учител или пророк с „така казва Господарят“. Можем да го чуем и вътрешно чрез тихия, нежен глас на Святия Дух, или Той може дори да ни говори чрез писаното слово на Бога, но това не е същото като чуването на гласа на Господаря. В книгата Откровение ние научаваме, че апостол Йоан имаше Божествено посещение от прославения Христос на остров Патмос. Йоан беше в състояние да чуе осезаемо гласа на Господаря, защото той беше в реалността на Духа. Йоан описва начина, по който прозвуча гласът на Господаря.

„Аз бях в Духа (в изстъпление чрез Духа) в Господния ден, и чух зад себе си силен глас, като на тръба, казвайки, Аз съм Алфа и Омега ...“ (Откровение 1:10-11 KJV)

„След това видях, и там преди мен имаше врата, отворена в небето. И гласът, който първо чух да ми говори като тръба каза: „Ела, и аз ще ти покажа какво трябва да стане след това.““ (Откровение 4:1)

Доловимият глас на Господаря звучи като тръба. Сега, когато знаем как звучи доловимият глас на Господаря, тъй като е описан за нас в Словото, ние можем да разберем звука на последната тръба, който ще чуем при второто пришествие на Помазания. Тази тръба не ще бъде от инструмент, изработен от месинг, сребро, злато или от рог на овен (шофар), тъй като някои може би вярват. Истината е, че този звук на тръба, който ще чуем е гласът на самия Господар. Можем да сравним предишните писания с тези на **I Солунци 4:15-16:**

„Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите. Понеже сам

Господарят ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Помазания ще възкръснат по-напред.“

Буквалният превод на Янг (Young's Literal Translation) показва това още по-ясно:

„Защото това ви казваме в словото на Господаря, че ние, които живеем, които преживеем до присъствието на Господаря - не можем да предхождаме тези, които са починали, защото сам Господарят, във вик, в гласа на главен пратеник, и в тръбенето на Бог, ще слезе от небето, и мъртвите в Помазания ще възкръснат по-напред.“

Когато Господарят дойде за пръв път, Той пророкува, че при звука на гласа Му мъртвите ще бъдат възкресени. Той каза:

„²⁵Истина, истина ви казвам, иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят.²⁶ Исус има живот в себе си. Той каза: „Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;“ (Йоан 5:25-26).

Господарят също каза на Марта преди да възкреси Лазар от мъртвите, Исус й рече:

„Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее; и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?“ (Йоан 11:25-26)

Господарят е нашето възкресение и живот. Когато дойде при второто пришествие, Той ще донесе вечно спасение за тези, които са в Него, както за живите, така и за мъртвите. Звукът на последната тръба, който ще чуем е звукът на гласа Му, а не буквално звученето на тръба така, както някои може би вярват. Да вярваме, че Господ ще има наистина тръба в естественото, с която да събере Неговите хора заедно както Моисей израилтяните, означава да мислим плътски (по плът). Звукът, който ще чуем, ще идва от духовния свят, не от естествената реалност. Онези от нас, които сме овце на Исус, няма да чуят гласа Му за пръв път в този ден, защото в действителност ние вече познаваме гласа Му, защото ние го чуваме днес. (Йоан 10:1-18) Празникът на тръбите следователно сочи Личността на Помазания, а не към определен ден или събитие (второто пришествие). Понеже Господарят изпълни в старозаветния ден на Празника на тръбите, нашата реалност днес са намира в Него. В писмото на Павел до Колосяни четем:

„Така че не позволявайте на никого да прави закони (правила) за вас относно ядене и пиене или за религиозен празник, новолуния, или съботен ден. Тези неща бяха като сянка на онова, което предстоеше. Но това, което е вярно и реално вече е дошло и се намира в Помазания.“ (Колосяни 2:16-17 NCV)

Тези дни просто сочеха към личността на Помазания, те не са реалността сами по себе си. Ние не трябва вече да живеем по плътските наредби на Закона (което включва и Празниците), защото те бяха предназначени да бъдат спазвани

от Израел, докато Помазания донесе духовните реалности, които сега ние имаме под Новия завет. (Евреи 9:10) Има естествено, има и духовно. (Римляни 11:21-24, I Кор. 2:14) Тези плътски постановления са за родния Израел, който е роден по плът, но ние сме Божии деца, които не били родени от Духа, сега ние живеем и ходим в Духа. (Йоан 3:5-8, Римляни 9:6-9, Галатяни 4:21-31, 5:16, 25 KJV)

Ние не трябва да сме плътски, но духовни. Ние трябва да водим от Духа, а не от плътта. (Римляни 8:9, 14, Галатяни 5:16-18) Тези хора в съвременното събрание на християните, които спазват Празниците на Израел спазват всъщност плътски обреди, които не притежават истинска духовна стойност. Сега, след като Помазаният ги е изпълнил (осъществил) и ги е направил духовна реалност в Новия завет, тези плътски ритуали са се превърнали в човешки традиции, в учения и заповеди на хора. (Колосяни 2:8, 16-17, 20-23, 3:1-4)

Някои хора днес вярват, че спазването на Празничните дни не носи вреда, но дали това е така? Според апостол Павел, спазването на тези дни, след като Помазаният е дошъл, представлява легализъм. Той каза на галатяните, че връщането назад към спазване на съботата (почивката), Празниците и новолунията на Стария завет ще ги заведе в религиозно робство. Павел ги предупреди, че ако те се опитват да спазват тези дни, те вече не търсят Помазания. Ако те служат на тези дни, те вече няма да служат на Помазания. Ако те бяха решили да спазват този ден, те щяха да пропуснат духовните реалности, които сега са в Помазания. Днес ние трябва да обърнем внимание на предупреждението на Павел. Ние не искаме да се окажем хванати в капана на служене на Бога в плът, но вместо това, ние трябва да служим на Помазания в Духа. (Галатяни 3:1-1-5, 4:8-11, 5:1 - 18, Римляни 7:6)

Празникът на тръбите беше сянка на кръвното изкупление на Помазания

Даровете и жертвите, двани по време на Празника на тръбите служеха като доказателство за това към кого и към какво сочеха всъщност тези дни. Сред различните жертви, които са били принасяни по време на всеки празник, винаги е имало кървави жертвоприношения, принасяни за умилостивение на душата за грях. След като спазването на Празника на тръбите изисква кръвен принос за опрощение на греха (изкупление), това е доказателство, че този Празник е сочил към времето на първото идване на Помазания, а не за Неговото второ идване. (Числа 29:5) Авторът на книгата Евреи потвърждава това:

„Така и Помазаният (Христос), като биде принесен веднъж, за да понесе греховете на мнозина, ще се яви втори път, без [да има работа] с грях, за спасението на ония, които Го очакват.“ (Евреи 9:28)

Господарят не идва за втори път, за да понесе греховете ни или да направи умилостивение за тях, Той вече е направил това с единствената, вечна кръвна жертва първият път, когато дойде. Помазаният проля кръвта Си чрез вечния Дух и изпълни приноса за грях, който се изискваше на Празника на тръбите. Това е така, защото Той вече стана жертва за грях на Кръста и взе нашите грехове, така че Той е в състояние да ни донесе вечно спасение, когато Той ще дойде за втори

път.

Интересно да се отбележи е, че същите приноси (дарения) и жертвоприношения са били заповядани от Бог за Празника на тръбите и за Деня на умилостивението. (Числа 29:1-11) Много християни вярват, че Денят на умилостивението вече е изпълнен от Помазания, защото Той донесе (направи) умилостивение чрез Своята кръвта. Въпреки това, някои от тях не виждат същото покриване и изпълнение с Празника на тръбите, въпреки че този ден изисква също кръвна жертва, за да се извърши умилостивение за грях. В действителност, всеки Празник на Израел изисква принос (даване) за грях или кръвна жертва за грях, което ни учи, че всички те сочиха към първото идване на Помазания и към изкуплението, което Той направи за нашите грехове, когато умря на кръста. (Числа 28:16-31, 29:1 - 40, Евреи 9:14, 10:10-18)

Новозаветните писания ни учат, че всичко в рамките на Закона е сянка на Помазания и че вярващите притежават по-големи реалности под един по-добър и нов завет. (Колосяни 2:16-17, Евреи 10:1) Жертвената система под Стария Завет никога не би могла да ни направи перфектни, само Исус може. Ето защо тя беше премахната след като Помазаният донесе по-добрата жертва. (Евреи 10:5-9) Когато Господарят жертва себе си за нас, Той сложи край на всички жертви, давани по силата на Закона, включително жертви, които бяха давани по време на еврейските Празници. Това е един от многото начини, по които Той донесе изпълнение на целия Закон и по-специално на Празниците. След като тези дни бяха изпълнени в Помазания, ние трябва да получим реалността, в която те са се превърнали днес. Точно преди да умре на кръста, Исус заяви: „Свърши се!“. Веднага след Исусовата смърт, Бог Отец свидетелства, че жертвеното изкупление е наистина завършено и получено от Него. Той засвидетелства това чрез свръхестествения знак на разкъсване завесата на Храма на две. Това е доказателство, че тези, които са в Помазания сега имат достъп до Него в Светая Светих. (Матей 27:50-52, Марк 15: 37-39, Лука 23:44-45, Йоан 19: 30) Тъй като Исус даде своето тяло и своята кръв като жертва, ние вече можем да отидем (влезем в) отвъд завесата и да имаме личен достъп до Бога в Светая Светих. Воалът или завесата на Храма символизира тялото на Исус и чрез Неговото тяло, ние сме били осветени. Чрез живота, кръвта и изкуплението на Помазания, ние сме били простени за нашите грехове и примирени с Бога. (Римляни 5:10, Евреи 10:10-23) Не само, че нашият Отец свидетелства на много този ден, но ние също имаме Един, Който свидетелства за нас днес за една единствена жертва, която е дадена, за да направи перфектни завинаги тези, които са се осветили. Святият Дух също ни свидетелства за това. На първо място той казва:

„Това е заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ. Ще полага законите Си в сърцата им, и ще ги напиша в умовете им.“ След това добавя:

„И греховете и беззаконията им няма да помня вече.“ И където има прощение за тия неща, там вече няма принос за грях. (Евреи 10:15-18; акцентът е на автора)

„След ония дни“ се говори за след изкуплението на Помазания. Новият Завет не можеше да бъде ратифициран (одобрен, потвърден), докато Исус не проля кръвта Си на кръста и сложи край на всички жертви на старозаветния Закон, включително и жертвата за грях, която се изискваше по време на Празника на тръбите. (Римляни 10:4, Евреи 10:9, 18, Числа 29:5) Съгласно Закона, Бог изискваше кръвни жертви и дарове по време на всички Празници на Израел година след година, въпреки, че все още тези жертви не можеха да изчистят съвестта (съзнанието) на поклонника или да отнеме неговите грехове. (Евреи 9:9, 10:11) Само кръвта на Помазания може да направи това завинаги. (Евреи 9:11-14) Сега, когато Господарят е донесъл пълното изпълнение на всички тези дни, то тогава няма никаква причина да ги спазваме.

Живот в Реалността

Сега нашата реалност вече не се състои в спазване на определен ден, но в живот в Помазания и всичко, което Той осъществи за нас чрез кръста. Бог не само ни прощава нашите грехове и не си спомня повече за тях, но поради изкупление чрез кръвта на Помазания, Той също така ни е освободил от робството да служим (принасяме дарове и жертви) за грях. Сега можем да живеем победоносен живот в Помазания чрез ходене в силата на Святия Дух. Кръвта на Помазания ни очиства така старателно, че дори нашата съвест (съзнание) е била очистена. Сега ние вече не трябва да бъдем винаги изобличени от нашата съвест за непрекъснатите ни грехове, но сега можем да бъдем праведни и в съвестта си и живеем в победоносната сила на Духа. (Римляни 8:1-11) Сега, когато Исус донесе изпълнението на всички тези дни, да продължи спазването на Празника на тръбите (както правят някои месиански евреи) или да започне да се спазва (както някои новопокръстили се езичниците правят) означава да се отрече завършеното дело на кръста. Ако ние приемаме лъжата, че Празникът на тръбите ще бъде изпълнен при второто пришествие на Помазания, ние не ще бъдем в състояние да разберем истинските дълбини на жертвата на Помазания или да получим реалността, която Той ни е дал днес под по-добър и нов завет. Сега, когато Той е донесъл изпълнението на това, на което тези дни бяха представители по силата на Закона, как можем да се върнем на сянката, когато имаме реалността? Господарят няма да дойде и да отнеме нашите грехове, Той вече Го е направил. Ето защо Той може да ни донесе спасение при второто си идване. Сега, ние трябва да живеем в реалността - това е реалността на Помазания. (Колосяни 2:16-17)

Част VI

Празникът на шатрите

Има много християни (светии) днес, които имат проблем да повярват, че Празникът на шатрите вече е изпълнен от Помазания поради едно пророчество в Стария Завет. (Захария 14) От друга страна, дори и тези, които вярват, че Помазаният е изпълнил целия Закон, може да не са в състояние да дадат отговор как точно е изпълнил този празник при Неговото първо идване. Ние,

обаче, не трябва да се оставаме в тъмнина. Ние можем да научим времето на изпълнение на този празник като погледнем Живото Слово, както и писаното Слово. Също така можем да научим как Вие и аз също сме доказателство за изпълнението на този Празник. Все още ли сте любопитни? Добре! В това поучение ще научим истината за това как Господарят Исус Помазаният е изпълнил празника Шатроразпъване първият път, когато Той дойде и реалността, в която се превърна за нас като вярващи днес. Ние също така ще разгледаме истината за Захария 14 глава и какво приложение намира към невярващия, както и към вярващия.

Празникът на шатрите беше сянката на изкуплението

По време на всеки от Празниците на Израел, които разгледахме досега в тази част, ние научихме, че Бог изискваше животински жертви, които да служат като изкупление за грях. Това също важи и за Празника на шатрите. В действителност, Празника Шатроразпъване е продължавал осем пълни дни и Бог заповяда принасянето на кървави жертвоприношения ежедневно като изкупление за грях. (Числа 29:12-38)

Тези жертви за грях, разбира се, сочиха към изкуплението, което Помазаният осъществи по време на първото Му идване. Това е само един начин, по който Той донесе изпълнение на този Празник. Има повече символично значение на шатрите, отколкото кръвното изкупление на Помазания. Този празник се е наричал още Празникът на беритбата. Той се е провеждал в такова време на годината, когато народа на Израел е трябвало да прибере (събере) реколтата си от полето. (Изход 23:16, 34:22) Това също има и духовно значение за вярващите под Новия завет.

От жътва на реколта до жътва на души

Жътвата на реколтата, която Израел събираше по време на празника Шатроразпъване е сянка или картина на по-голяма духовна жътва, която се реализира в (под) Новия завет. Господарят Исус беше първият, който излезе и се труди на полета на тази реколта, когато започна да проповядва покаяние и Царството Божие. След като Исус говори с жената на кладенеца, Той сподели с учениците си за един различен вид реколта (жътва). Въпреки, че неговите ученици мислеха за физическите неща, Исус им говореше за духовните. Той им каза:

„Моята храна е да върша волята на Онзи, Който ме е пратил, и да върша Неговата работа. Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее и който жъне. Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне. Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд.“ (Йоан 4:34-38)

В този пасаж Исус говори за жътва (прибиране, събиране) на души или хора. Точно както човек не живее само с хляб, но на всяко слово, което излиза от устата на Бога, така и Господарят не живя само на естествена храна, но Негов приоритет и страст беше да събере (доведе) души за (до) вечно спасение. (Матей 4:4) Веднага след като Той встъпи в публичното си служение, нивите вече бяха узрели за жътва. Много хора откликнаха на посланието Му. Днес полетата (нивите) са узрели за прибиране на реколтата (за жътва) и както Исус, и ние трябва да направим споделянето на любовта на Бог и Евангелието с хората наш приоритет пред земните неща. (Колосяни 3:1-3) Тези, които днес спазват Празника на шатрите от Стария Завет най-често са фокусирани върху земните неща, т.е. ядене, пиене, спазване на дни, пътуване до Ерусалим, изграждане физически шатри. Обаче Господарят иска от нас да сме фокусирани върху нещо, което е много по-важно и ценно, и което помага за жътвата на душите в последните времена. Това е голямото поръчение, което Той ни е дал като Негова Църква. (Матей 28:16-20, Марк 16:15-16) Царството Божие наистина не е въпрос на ядене, пиене или спазване на дни, но на правда, мир и радост в Святия Дух. Когато служим на Помазания по този начин, това е угодно на Бога и одобрено от хората. (Римляни 14:17-18, Галатяни 4:10-11, Колосяни 2:16-17)

Всички ние трябва да се уверим, че имаме правилната основа. Тя не трябва да бъде Законът на Моисей, но Помазаният. Всеки от нас ще понесе лично отговорността си пред Господаря за това как строим върху основата на Помазания и Евангелието. Тези хора в събранието (Църквата) днес, които поставят акцент върху телесните или плътските неща, те градят с дърво, сено и слама, но Бог иска от нас да градим със злато, сребро и скъпоценни камъни, които са символ на това, което е по-важно или ценно, т.е. вечните неща на Царството Божие. (I Коринтяни 3:8-17)

Толкова е невероятно (и нелепо) това, че някои вярващи днес наистина летят до Ерусалим, за да спазят (честват) празника Шатроразпъване в съответствие със Закона и ядат, пият и изграждат временни шатри или сергии с материални неща (придобивки). Това е плътско мислене, дребни сметки за служене и поклонение на Бога в плът. Вярващите в Помазания не трябва да служат на Бога по този начин. Бог е дух, и сега трябва да се поклонят с дух и истина. (Евреи 9:10, * Виж Йоан 4:20-24) Спазването на празника Шатроразпъване според Закона не притежава никаква духовна стойност и никога не би могло да ни помогне за получаване на духовните реалности. Единственият начин, по който можем да получим тези реалности е чрез Помазания.

Преобразяването на Господаря

Преди Исус да отиде на кръста, ние получаваме поглед над подготовката Му да донесе изпълнението на празника Шатроразпъване чрез изкуплението. И в трите евангелия на Матей, Марко и Лука е записано, че когато Исус взе Петър, Яков и Йоан със себе си на планината, за да станат свидетели на Неговото преобразяване в слава, като също видяха и Моисей и Илия, които стояха с Него. Когато Бог прави нещо, то никога не е случайно или без божествена цел. Причината, поради която Моисей и Илия стояха с Господаря на планината е, че

те представляват старозаветния Закон и пророците. Някои може би все още не знаят това, но в едно от евангелията (Лука) е записано това, за което разговаряха Господарят, Моисей и Илия. Лука пише:

„И, ето двама мъже се разговаряха с Него; те бяха Моисей и Илия, които се явиха в слава и говореха за смъртта Му, която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим.“ (Лука 9:30-31)

Причината, поради която Исус говореше с Моисей и Илия е, че Той е на път да донесе изпълнението на Закона и пророците чрез изкуплението. (Матей 5:17-18) Разбира се, Исус отиде на кръста и снабди (донесе) изкупление. По този начин Той изпълни това, което Законът и пророците казаха за Него. (Лука 24:44) Исус е изпълнил целия Закон, включително и всичките седем Празника на Израел. Това е само една от мощните истини, които ние научаваме от тази история относно Празника като цяло, но има нещо друго, което можем да научим по-специално по отношение на него в рамките на това поучение. Когато Петър видя Господаря стоящ с Моисей и Илия, той предложи да направи три скинии за всеки от тях. Сега, Петър може да е имал добра намерения, но неговото предложението му донесе божествено смърряне. Равносметката на Матей гласи следното:

„А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте!“ (Матей 17:5)

Поразително самият Баща смърра Петър! Въпреки че може да е имало повече от

една причина, поради която Петър да бъде смумрен, но аз бих искал да се съсредоточа върху един конкретен аспект. Когато евреин поставя временен подслон (скиния), това е било нормално само по време на Празника на шатрите. Когато Бащата смърри Петър, Той също го поучаваше да гледа към и да слуша Неговия Син, а не Закона. В този смисъл, Бащата учи всеки от нас на една божествена истина. Ако Той искаше Петър да погледне към Помазания, а не на Закона (т.е. на Празника на шатрите) преди Исус да отиде на кръста, то колко повече трябва ние да гледаме към Помазания след като Той донесе изпълнението на Закона (включително и всички Празници) чрез изкуплението? Авторите на Новия завет получиха божествено откровение (откриване) директно от Бог относно изпълнението на всички Празници. Те ни учат, че фокусът на вярващия не трябва повече да бъде върху определени дни (събота (почивка), празници, новолуния, и т.н.), а на Помазания. (Галатяни 4:8-11, Колосяни 2:16 - 17) Това е в пълна хармония с това, което Бащата вече каза. Сега, когато Помазаният вече е изпълнил Закона, ние вече не сме под негова власт и подчинение. Сега ние трябва да търсим и слушаеме Помазаният и Неговия закон. (I Коринтяни 9:19-21) Помазаният е по-голям от Моисей. Затова Законът на Помазания е по-голяма от Мойсеевия закон. (Евреи 3:1-3) Ние следва да се ръководим от Помазания и Неговия Дух, а не от Закона. (Галатяни 5:16-18)

Исус на Празника на шатрите

Тези, които твърдят или наблягат на виждането, че вярващите трябва да спазват Празниците днес, обикновено го правят по няколко причини, но всички те показват липсата на познания относно дълбините на изкуплението и Евангелието на Помазания. Те казват, че ние трябва да спазваме тези дни, защото Исус ги е спазвал. Разбира се, Исус спазваше тези дни! Това не означава, че Той иска ние да ги спазваме, обаче. Господарят трябваше да спазва Закона, защото Той е роден под негова власт и има причина за това. Той също трябваше да спазва всеки аспект на Закона, за да донесе изпълнението му, за да донесе неговото изпълнение, а това включваше и спазване на заповедта относно Празниците. (Галатяни 4:4-5, Матей 5:17-18, Йоан 7) А това беше преди кръста. След него, обаче, нещата се промениха драстично. След като Господарят донесе изпълнението на Закона, неговата цел дойде до своя край. Едва тогава Господарят можа да го отмени и да го премахне от пътя. (Ефесяни 2:14-15, Евреи 10:9) Освен с изкуплението чрез пролятата кръв, по какви други начини Исус донесе пълно изпълнение на празника Шатроразпъване? За да разберем отговора на този въпрос, трябва да прочетем случвата на последния път, когато Исус спази Празника на шатрите, записан в Йоан, глава седма. В тази глава ще научим за другите начини, по които Исус отиде по-нататък в осъществяването на този конкретен Празник. На първо място, Той каза на братята си, че няма да отиде на Празника, но по-късно отиде тайно. (Йоан 7:1-10) По средата на празника Шатроразпъване, Исус отиде в храма да поучава. На последния голям ден на Празника, Исус публично заяви на висок глас, така че всички да чуят:

“Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото Светият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.” (Йоан 7:38-39)

Тук Исус показва как Празника на шатрите е изпълнен в Него. Въпреки, че хората можеха да повярват в Него преди Той да отиде на кръста, те не можеха да получат Духа, докато Той не умря и не беше възкръсен. Светият Дух не можеше действително да се излее докато Денят на Петдесетница не беше изпълнен. Празникът на шатрите от Закона не беше само сянка на изкуплението, но също и на спасението в Помазания. Този празник не само сочеше към времето, когато Помазаният щеше да дойде и да обитава между човеците в плът, но също и кога хората буквално щяха получат обитаването на Помазания и Неговия Дух. Когато човек приема Помазания, той е приеман като спасена душа точно както се събира жетва. Първо ще научим как Помазаният дойде да живее сред хората. Апостол Йоан пише относно това. „И словото стана плът и пребиваваше между нас; (и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца), пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:14) В оригинала на гръцки език Йоан използва една дума, която ни разкрива изпълнението на Празника на шатрите в Помазания чрез Неговото първо идване. Буквалният превод на Йънг (Young’s Literal Translation) гласи: „И Словото стана плът, и направи скинията между нас, и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълен с благодат и истина.“ (Йоан 1:14) Когато старозаветния Израел спазваше този Празник по Закон, те издигаха временни подслони (шатри), които да обитават. Оттук идва и името на празника

Шатрорапъване. (Левит 23:40 - 44) Въпреки че апостолите са живели по времето, когато Исус дойде да живее или да обитава сред човеци в плът, съществува дори една по-велика духовна реалност, в която Празникът на шатрите се превърнал за всички вярващи в събранието (Църквата). Това е сянка на реалността на Бог, която идва да живее или обитава между хората.

Обитаването на Помазания

Въпреки, че Исус умря на кръста, Той бе възкресен в сила и слава и сега седи от дясната страна на Отца. Въпреки това, преди да отиде на кръста, Той увери своите ученици, че Той ще дойде да живее или обитава в тях, въпреки че трябваше да се отдели (раздели с тях в този момент). Павел е имал представа за това велико тайнство на обитаване на Помазания и пише до църквата в Колос:

„И попитаха го, като му рекоха: А защо кръщаваш, ако не си Помазаният (Христос), нито Илия, нито пророкът? В отговор Иоан им рече: Аз кръщавам с вода. Посред вас стои Един, Когото вие не познавате, Онзи, Който идва след мен, Който преден ми биде, Комуто аз не съм достоен да развържа ремика на обувката Му“ (Колосяни 1:25-27)

Павел казва на колосяните, че Бог му е дал поръчение да представи Божието слово в неговата пълнота. Как е било възможно Павел да направи това? Поради факта, че Помазаният вече е бил осъществил изпълнението на Закона и пророците чрез изкуплението. Сега, когато е донесъл нещо истинско, Божието слово може да бъде дадено в пълнота на вярващите в Новия завет. След като Бог сега живееше вътре във вярващите, те имат възможността да получат Божествено откровение (откриване) и разбиране чрез Духа. (I Коринтяни 2:9-13) Тази тайна на Бога преди това е била скрита в Стария Завет, но сега се разкрива на Божиите светии. Най-голямата тайна, която вече е разкрита е Помазаният в теб, надеждата на славата. Помазаният в теб. Това е перфектен пример за изпълнението на Празника на шатрите и неговата реалност в живота ни днес. Вие и аз сме живото доказателство, че този Празник наистина вече беше изпълнен (осъществен). Не само Помазаният обитава или живее в нас, но също така и скъпоценният Свети Дух и нашият Отец в небесата. (Йоан 14:16-17) Господарят потвърди това лично, чрез думите си. Той приготви учениците си предварително за идването на Светия Дух в деня на Петдесетница и също ги поучаваше относно обитаването на Отец, Сина и Духа като каза: "И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител да бъда с вас завинаги - Духът на истината. Светът не може да го приеме, тъй като нито вижда него, нито го познава. Но вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде. Аз не ще ви оставя сираци, ще дойда при вас. Не след дълго, светът няма да ме види вече, но вие ще ме видите. Понеже Аз живея, и вие ще живеете. На този ден ще узнаете, че Аз съм в Моя Отец, и вие сте в Мене, и Аз във вас." (Йоан 14:16-17) Исус каза на учениците си „в този ден“ (говорейки за изпълнението на Деня на Петдесетница), когато те получиха Духа, когато те ще разберат, че Той и Отец ще бъдат в тях също. Исус каза: "Исус в отговор му рече: Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него." (Йоан 14:23) Господарят обеща, че Той и

Отец ще дойдат и ще направят своя дом (дом, обиталище, имение 3438 - гръцки) в тези, които Го обичаха и пазеха думите Му. Триединството е толкова тясно обединено и неразделно, че ако получим един от членовете на Божеството, то получаваме всички тях. Това обещание се простира върху съвременните му последователи също. Когато получихме Помазания, Бог дойде да създаде обиталище в нас. Това се потвърждава и от факта, че Евангелието заявява, че всички вярващи сега вече са храм или скиния на Бога. (Деяния 7:48, 15:16, 17:24, I Коринтяни 3:16-17, II Коринтяни 6:16, Ефесяни 2:21, Евреи 8:1-2)

Възстановяването на скинията на Давид

Скинията в пустинята, и на Храмът, който Соломон построи в Стария Завет бяха само копие или сянка на истинската (реалната) скиния или храм на Бог, който щеше да бъде открит в Новия завет. (Изход 36-38, I Царе 6 -7) В Книгата Деяния, когато Ерусалим, свикан за обсъждане на обръщането на езичниците и дали те трябва да се обрежат и да пазят Мойсеевия закон, апостол Яков им каза:

„Братя послушайте мене; Симон обясни по кой начин Бог най-напред посети езичниците, за да вземе измежду тях люде за Своего име. С това са съгласни и пророческите думи, както е писано: "След това ще се върна. И пак ще въздигна падналата Давидова скиния, И пак ще издигна развалините ѝ, И ще я изправа; За да потърсят Господа останалите от човеците, И всичките народи, които се наричат с името Ми, Казва Господ, Който прави да е известно това от века". (Деяния 15:13-18)

Ето, Яков ясно говори за събранието на светиите (църквата) като за реалната (истинската) скиния на Господаря. Вярващите в Помазания сега са Божието обиталище. Тези, които поучават, че Празникът на шатрите ще бъде изпълнен при второто идване на Помазания и че след това Господарят ще направи обиталище в нас са пропуснали голямо откровение (откриване) за реалността, която вече ни е била дадена в Помазания. Чрез тези стихове научаваме чудесна истина: Ние не трябва да чакаме до завръщането на Господаря, за да обитава в нас, но реалността е, че Той вече обитава в нас! Дори ако Господарят се завърне в телесна форма днес, Той въпреки това не би могъл да бъде по-близо до нас, отколкото вече е. Вие не можете да имате по-голяма близост с Помазания от това Той да бъде във вас! Хвалете Неговото свято име! Празникът Шатротазпъване наистина е вече изпълнен в Помазания.

Неръкотворни храмове

Павел учи светиите в писмата си, че те сега са Божият храм. Той пише до коринтяните следното: „Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свет, който храм сте вие.“ (I Кор. 3:16-17, курсивът е на автора) Като Божии свети днес, ние сме храмът (скинията) на Бога. Павел също пише за всички вярващите: „Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, и с душите си, които са Божии.“ (I

Кор. 6:19-20) Нашето тяло е храм на Святия Дух. Ние сме духовни същества във физически тела. Скинията в пустошта и Храмът на Соломон са били построени със земни материали и направени от човешки ръце. Въпреки това, Бог сега живее в неръкотворни храмове. Тази мощна истина е записан в книгата Деяния не само веднъж, а два пъти.

„Бог, който е направил света и всичко в него е Господ на небето и земята и не живее в храмове, построени от ръцете.“ (Деяния 17:24 NIV) Въпреки че Божието присъствие беше временно вътре в Ковчега на завета, намиращ се в старозаветната скиния или храм, това не е трябвало да бъде последното Му обиталище. Стефан каза: *Обаче Всевишният не обитава в ръкотворни храмове; както каза пророкът „Небето Ми е престол, а земята е Мое подножие: какъв дом ще съградите за мен? казва Господ: Или какво е мястото за Моя покой? Не направи ли моята ръка всички тези неща?“ (Деяния 7:48-50 KJV)*

Бог желае по-добър дом, храм или скиния, в която да живее от такива, създадени от плат или камък и хоросан. Той желае да намери трайно място за почивка. Той желае да живее в нас, Неговите хора. Ние сме създанието на ръцете Му. Празникът на шатрите е само сянка на истинското нещо, но сега сме приели реалността в Помазания. Сега вече можем да разберем по-добре наставлението на Павел към всички вярващи: *„Така че не позволявайте на никого да ви критикува за това, което ядете или пиете, или относно непразнуването на еврейските Празници или новолуния, или съботи. Защото това бяха само временни правила, които престанаха да действат, когато Помазаният дойде. Те са само сянка на истинското нещо, на самия Помазан.“ (Колосяни 2:16-17 Living Translation)* Единствено защото Исус изпълни Празникът на шатрите, сега ние можем да се насладим на тези реалности. Той плати цената с живота си, така че бихме могли да получим всички тези скъпоценни благословения. След като Исус плати такава висока цена, как можем да се върнем обратно към сянката сега, когато Той ни е дал истинското нещо? Връщането към сянката на реалността ще означава непочитане на Помазания и Неговата саможертва.

Истината за Захария 14 глава

Бих бил небрежен в изпълнението на моята задача да поучавам тялото на Помазания относно изпълнението на Празници на Израел, в частност и на Празника на шатрите. Захария 14 глава е особено неразбрана от вярващи, които все още не разбират истината, че Помазаният вече е изпълнил Празника на шатрите. В действителност, дори и тези, които не вярват, че Помазаният е изпълнил Празниците на Израел са объркани относно истинското значение на този пасаж. За Ваше удобство и обучение, ще вмъкна част от тази глава. Това е язвата, с която Господарят ще порази всички народи, воювали против Йерусалим: *„Месата им ще тлеят, докато още стоят на краката си, очите им ще се разтопят в ямите си, и езикът им ще тлее в устата им. И в този ден между тях ще има голям смут от Господа, така че всеки ще залавя ръката на ближния си, и неговата ръка ще се подига против ръката на ближния му. Също Юда ще воюва в Ерусалим; и богатството на всичките околни народи ще се събере - злато, сребро и дрехи - в голямо изобилие. И каквато е тази язва, такава ще бъде и*

язвата върху коня, мъската, камилата, осела и всичките животни, които ще бъдат в тези станове/лагери. И всеки, който остане от всичките народи, воювали против Ерусалим, ще идва от година на година да се кланя на Царя, Господаря на Силите, и да празнува Празника на шатрите. И ако някои от децата на света не възлизат в Ерусалим да се поклонят на Царя, Господа на Силите, на тях няма да вали дъжд. Дори ако не влезе египетското домочадие и не дойде, то и на тях не ще има дъжд; Тях ще сполети язвата, с която Господ ще порази народите, които не влизат да празнуват Празника на шатрите. Такова ще бъде наказанието на Египет и наказанието на всичките народи, които не възлизат да празнуват Празника на шатрите. В този ден и върху звънците на конете ще има надпис: Посветен на Господаря; И самите котли в дома Господен ще бъдат като легените пред олтара. Дори всеки котел в Ерусалим и в Юда ще бъде посветен на Господаря на Силите; Всички, които жертват идвайки ще вземат от тях и ще варят в тях; И в онзи ден няма да има вече търговци в дома на Господаря на Силите.“ Изглежда, че този пасаж се отнася за времето на завръщането на Помазания и началото на създаването хилядолетието, през което Той управлява цялата земя от Йерусалим. Ние можем да научим много от тази глава, изучавайки я с молитва. Важно е когато изучаваме всяка част от Писанията да я четем в контекста на околните стихове. Ние трябва да разделяме правилно или правилно да употребяваме (да си служим с) Божието Слово. (II Тимотей 2:15) Ние научаваме за Помазания чрез Писанията, че когато Той дойде за пръв път, Той дойде като агне, доведено на клане, но когато Той се връща за втори път, Той идва да управлява и да царува като Цар на Царете и Господар на господарите. Много е интересно как Господарят се връща в земята, за да управлява и царува. Йоан е написал в книгата **Откровение**:

„Аз видях небето отворено и там пред мен стоеше бял кон, чийто ездач се наричаше Верен и Истинен. С правосъдие Той съди и воюва. Очите Му са като пламнал огън, а на главата Му имаше много корони. Той има име, написано на него, което никой друг не знае, освен Той самият. Той е облечен в дреха, натопена в кръв, и името Му е Словото на Бога. И небесните войски Го следваха на бели коне и облечени във висон, бял и чист. От устата Му излиза остър меч, за да порази с него народите. „Той ще ги управлява с желязна тояга.“ Той стъпква лина на лютия гняв на Всемогъщия Бог. На дрехата и на бедрото Му има това написано име:

ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОДАР НА ГОСПОДАРИТЕ.

Някои християни може би наивно мислят, че когато Исус разделя небето при завръщането си, по някакъв начин в миг на око ще настане спокойствие и хармония, но това не е така. Светът ще бъде в голяма криза, ще има войни и ще все още ще има необърнали се (непокаяли се) хора, беззаконие и бунт на земята. Това се дължи на това, че Господарят трябва да се върне, за да управлява света с желязна тояга. Той също идва да воюва. Той ще дойде да воюва против ония народи, които са нападнали Йерусалим и са в бунт срещу Бога. Как Господарят получава победата в тази война? „От устата Му излизаше остър меч, за да порази с него народите.“ Господарят единствено ще трябва да

изговори Божието слово и необърналите се (непокаялите се) нечестиви ще бъдат съборени. (Захария 14, Откровения 19) Преди да може да има мир на земята, Господарят трябва да потуши (съсипе) всякакъв бунт. Той дори носи собствените си небесни армии да наложат подчинение. Той ще се бори (бие) срещу народите, които са воювали против Йерусалим. „И ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщият.“ Все още ще има престъпници и бунтовници срещу Бога и Той ще излее Неговия гняв и наказание върху тях. Това ни показва световната обстановка, в която Господарят ще се завръщане. Господарят ще управлява със сила над тези, които идват срещу Него и останат (постоянстват, не се обърнат от) в бунт. Това ще ни помогне да разберем по-добре събитията, които са описани в Захария 14 глава и как този пасаж се отнася до вярващите в Помазания. Тези, които се застъпват за твърдението, че вярващите в Помазания трябва да пазят Празниците днес, защото те ще бъдат спазвани в хилядолетното царство обикновено сочат към Захария 14 глава като потвърждение на тяхната вяране или учение. Но едно по-внимателно разглеждане на пророчеството в Захария ни дава някои изумителни откровения. Ако четете този текст внимателно ще видите някои неща, които може и да не сте забелязвали преди. Ние научаваме от този пасаж, че за тези, които не се подчиняват на Господните божествени правила, ще има наказание чрез язви, липса на дъжд, а за някои дори и смърт. Господарят ще направи тези оцелели от народите, които са нападали Йерусалим да идват в този велик град всяка година, за да празнуват ПРАЗНИКЪТ НА ШАТРИТЕ. Ако те не се покоряват на Господните заповеди, те ще страдат поради Божието наказание или гняв. Е, започна ли всичко това да ви звучи познато? Това наподобява Израел в Стария Завет, когато беше под Закона! Ако пророчеството в Захария 14 глава наистина е пророчество относно времето на хилядолетното царуване на Помазания, изглежда че Господарят ще приведе Закона в сила (с неговите благословения и проклетия) още веднъж! Но как е възможно това, когато Евангелието декларира, че Той сложи край на Закона и след това го прикова на кръст и го премахна? Как е възможно това, когато той вече ни изкупи от проклятието на Закона като стана проклет за нас? (Римляни 10:4, Колосяни 2:13 - 14, Ефесяни 2:15, Галатяни 3:13-14) Братя и сестри в Помазания, едно нещо е сигурно, Господарят никога повече няма да въведе Закона за вярващите, но е възможно в съответствие със Захария 14 глава, да го наложи на всички неправедни, които ще живеят на земята след Неговото завръщане. Така че спазването на Празника на шатрите или съответно наказание при неспазването му се отнася за неправедните, а не за праведните. Спазването на Празника на шатрите след това ще бъде само за невярващите.

Законът не е за праведния

Има доказателство в Новия завет, което ще ни помогне да разберем защо това твърдение е вярно. Когато Павел пише писмото си до младия пастор Тимотей, той му обяснява за кой се отнася Законът всъщност:

„А ние знаем, че законът е добър, ако го употребява някой законно, като знае това, че законът не се налага за праведния, а за беззаконните и непокорните, за нечестивите и грешните, за неблагоговеите и скверните, за убийците

на бащи и убийците на майки, за човекоубийците, за блудниците, мъжеложниците, търгуващите с роби, лъжците, кълнящите се на лъжа, и за всичко друго, което е противно на здравето учение, според славното благовестие на блажения Бог, което ми беше поверено.“ (I Тимотей 1:8-11)

Законът не е за праведните. Това е силно твърдение. То също така ни учи на една много важна истина. След като веднъж сме дошли при Помазания и сме получили Духа вътре в нас, Законът вече няма никаква власт над нашия живот. Защото ние сме станали нови създания в Помазания и имаме нов дух, ние вече не се нуждаем от закон, уреждащ живота ни, но вместо него имаме Святия Дух, който да ни ръководи и упътва. В действителност, когато сме приели Помазания и Неговия Дух, ние сме „завършили“ своето образование. Ние сме били освободени от Закона от (чрез) Помазания. Когато това се случи, ние преминахме от състояние на роби на синове и станахме наследници на Бога и сънаследници с Помазания. (Римляни 8:14-17, Галатяни 4:1-7) Ние вече не служим на греха и Закона, не сме вече под смъртно наказание. Сега ние служим на Помазания по нов начин в Духа, а не по стария начин по писаното в Закона. Законът е създаден за закононарушителите и бунтовниците, нечестивите и грешните, на несвятите и невярващите; за тези, които убиват техните бащи или майки, за убийците, за прелюбодейци и перверзниците, за търговците на роби, лъжците и лъжесвидетелите - за каквото и да е друго противоречие на здравето учение, което съответства на славното благовестие на блажения Бог. Според това можем да видим защо тези, които все още са в бунт срещу Бога дори и след второто идване на Господаря ще бъдат поставени под властта на Закона. Според пророчеството на Захария, все още ще има много сред народите, които ще бъдат несправедливи и в бунт срещу Господаря. Очевидно Законът ще влезе в сила за онези, които все още няма да са се подчинили или подложили на управлението или господството на Помазания. Според това, следователно, Законът е само за нечестивите или за тези, които не познават Помазания. Това не е за тези, които са праведни или за тези, които вече са предадени на него и го познават. Поставянето на несправедните под Закона не само ще им помогне да се научат на послушание спрямо Бога, но това също така ще ги доведе и до спасение в Помазания. Точно както Бог даде Закона за старозаветния Израел, за да ги доведе до Помазания, възможно е Той да даде Закона на необърналите се (непокаялите се) при Неговото връщане. (Галатяни 3:19-24) Ние трябва винаги да помним обаче, че Законът е с ограничено действие, за да определи какво е грях и да покаже на хората тяхната нужда от Спасител. След като хората повярват в Помазания, обаче, те също вече няма да бъдат под контрола на Закона. (Галатяни 3:19-25) Това ни учи на друга важна истина: Човек може да бъде освободен от властта на Закона единствено чрез идването си при Помазания. (Римляни 7:1-6, Галатяни 3:24 - 25) Като вярващи ние умряхме за Закона чрез тялото на Помазания и сега принадлежим на Него. (Римляни 7:4) Ние не сме в бунт против Бога, а обратното, ние сме се предали на Неговото управление или господство в живота ни. Исус вече е нашият Цар и сега ние сме граждани на небесния Ерусалим. (Евреи 12:22-24) Ние сме освободени от Закона, защото ние сме стигнали до вярата в Помазания. В действителност, ние не трябва да се връщаме в сянката на Закона сега, когато вече сме получили

реалността (истинското нещо), която е в Помазания. Ако неправедните имат Закон, наложен върху тях по време на Милениума, тогава те също ще попаднат под Неговите благословения и проклетия. (Захария 14:17-19) Процесът на благословения и проклетия е проектиран да учи хората на послушание към Господаря. (Второзаконие 27 и 28) Тази система не е за тези, които са в Помазания, обаче, защото те вече са били изкупи от проклятието на Закона. Ние също така сме покорни на Бога чрез Духа. (Галатяни 3:13-14, Римляни 8:9) Тези, които не се покоряват на Господаря в края на века (последните дни) ще страдат от Божия гняв, но гневът Му не е предназначен за нас, но именно спасението чрез нашия Господар Исус Помазаният. (I Солунци 5:9-10) В действителност, от момента, в който настъпи Милениумът, ние вече ще бъдем облечени (променени) от нетрайност в нетление и от смърт в безсмъртие. (I Коринтяни 15:51-53) Братя и сестри в Помазания, когато Господарят се върне, че няма да се отнесе с нас по начина, по който Той ще се отнесе с безбожните грешници и непокорните, това няма да се наложи. Ние няма да се нуждаем от Закона на Моисей, който да учи, води или упътва, защото вече имаме по-велик закон, написан в сърцата ни, законът на Помазания. Неспасените могат да имат Закон, наложен върху тях, включително и спазване на празника Шатроразпъване, но това няма да се наложи за вярващите в Помазания, защото ние вече сме получили реалността, която е в Помазания. Ние завинаги ще бъдем истинската скиния на Господаря.